

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

PROGRAMACIÓ CURS 2024-2025

Escola Oficial d'Idiomes de Xàtiva

Índex

A. ASPECTES ORGANITZATIUS DEL DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

1. PROFESSORAT DEL DEPARTAMENT DE VALENCIÀ. FUNCIONS DE DIRECCIÓ I PROFESSORAT	4
2. OFERTA FORMATIVA. CURSOS CURRICULARS I DE MEDIATECA	4
3. CALENDARI DE REUNIONS	5
4. CALENDARI DE RECOLLIDA DE NOTES	5
5. ÚS DE PLATAFORMES I PROGRAMARI CORPORATIU PER A LA COMUNICACIÓ INTERNA DEL DEPARTAMENT DIDÀCTIC	6
6. SESSIONS D'ESTANDARDITZACIÓ DEPARTAMENTAL	6
A) Responsables de les sessions	
B) Calendari de les sessions	
7. PROVES UNIFICADES DE CERTIFICACIÓ	7
A) Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals	
B) Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals	

B. ASPECTES CURRICULARS

1. INTRODUCCIÓ	16
A) Marc legislatiu	
B) Justificació de la programació	
C) Contextualització	
2. CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS	18
A) Nivell Intermedi B2	
B) Nivell Avançat C1	
C) Nivell Avançat C2	
3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES	119

A) B2	
B) C1	
C) C2 (1r i 2n)	
4. METODOLOGIA	130
A) Metodologia general i específica de l'idioma	
B) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge	
C) Autoavaluació de l'alumnat	
5. AVALUACIÓ	136
a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars: avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge (avaluació contínua)	
b) Criteris d'avaluació de les proves de certificació	
c) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives	
6. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS	155
6.1. Atenció a la diversitat: tipologia de l'alumnat	
6.2. Atenció a la diversitat: pautes metodològiques. Consideracions generals	
6.3. Atenció a la diversitat: matrícula i avaluació	
7. FOMENT DE LA LECTURA A TRAVÉS DE LA MEDIATECA I LA BIBLIOTECA .	160
8. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ	161
9. RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS	161
10. ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES	176

A. ASPECTES ORGANITZATIUS DEL DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

1. PROFESSORAT DEL DEPARTAMENT. FUNCIONS DE DIRECCIÓ I PROFESSORAT

El Departament de Valencià està format per tres professors:

- Vicent Alòs Rodríguez, professor a Xàtiva de tres grups curriculars i un taller de mediateca;
- Sandra Fayos Navarro, professora a Xàtiva i a Énguera, i cap del Departament de Valencià;
- Neus Varela Fandos, professora a Xàtiva d'un grup curricular, amb exempció de grups per formar part de la comissió de les PUC.

2. OFERTA FORMATIVA. CURSOS CURRICULARS I DE MEDIATECA

Els horaris i els grups corresponents al curs 2024-2025 es distribueixen així:

Vicent Alòs

DILLUNS/DIMECRES		DIMARTS/DIJOUS	
		15:00-17:00	C1_X01
17:30-18:00	AA	17:00-19:00	Integrat C2 X06-X09
18:00-19:00	PE C1/C2 en línia		
19:00-21:00	Integrat C2 X05-X08		

Sandra Fayos

DILLUNS/DIMECRES (Xàtiva)		DIMARTS/DIJOUS (Énguera)	
15:30-16:00	AA (dll)	15:30-16:00	AA (dm)
16:00-17:00	DD	16:00-18:00	B2 (E_01)
17:00-19:00	C1_X02	18:00-20:00	C1 (E_02)
19:00-21:00	C1_X03		

Neus Varela

DILLUNS/DIMECRES (Xàtiva)	
16:00	AA (dll)
17:00-19:00	C2 integrat X04-X07

3. CALENDARI DE REUNIONS

Les reunions del Departament de Valencià estan previstes en les dates següents:

- 11 d'octubre de 2024
- 15 de novembre de 2024
- 20 de desembre de 2024
- 24 de gener de 2025
- 28 de febrer de 2025
- 14 de març de 2025
- 11 d'abril de 2025
- 16 de maig de 2025

Hi pot haver algun canvi de data per activitats de formació del claustre.

4. CALENDARI DE RECOLLIDA DE NOTES

S'han previst dues recollides de notes al llarg del curs en tots els departaments didàctics: la setmana del 3 al 7 de febrer de 2025 (publicació de notes el mateix 7 de febrer) i la setmana del 26 al 30 de maig de 2025 (publicació de notes el mateix 30 de maig).

A banda d'això, cada professor/a pot arreplegar notes dels seus alumnes cada vegada que ho crega oportú.

5. ÚS DE PLATAFORMES I PROGRAMARI CORPORATIU PER A LA COMUNICACIÓ INTERNA DEL DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Gràcies a la connexió a Internet, els membres del departament ens podem comunicar entre nosaltres mitjançant les eines de comunicació de Microsoft 365: el correu electrònic corporatiu, Teams i One Drive.

Els professors utilitzem el compte corporatiu d'Outlook per a les comunicacions amb el departament i l'alumnat. També compartim documents a través del canal Teams: claustre>general>departament de valencià. D'aquesta manera, fem arribar els arxius que necessitem als correus electrònics de tots els membres del departament.

A més, per a compartir informació i recursos, tenim en OneDrive una carpeta anomenada "Recursos" que conté arxius amb activitats, informació teòrica, etc., nous i de cursos anteriors. Els professors del Departament hi poden aportar informació i poden extraure el que necessiten per a les seues classes.

6. SESSIONS D'ESTANDARDITZACIÓ DEPARTAMENTAL

Farem dos sessions d'estandardització: la primera, per a tot el claustre de l'EOI de Xàtiva, i la segona, per a tots els membres del Departament de Valencià.

6.1. Responsables de les sessions

La primera estarà dirigida pels membres de l'equip directiu o per qui elles designen, i la segona, per la cap del Departament de Valencià.

6.2. Calendari de les sessions

La sessió interdepartamental serà el 14 de febrer de 2025, i la intradepartamental, el 9 de maig, per a organitzar-nos de cara a les PUC.

7. PROVES UNIFICADES DE CERTIFICACIÓ (PUC)

7.1. Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals

a) Administració de la prova a l'aula

Abans que entren els candidats, el professor responsable de l'aula ja haurà deixat en cada taula la carpeta portada que correspon a cada alumne. A més, haurà preparat el projector amb el Canva que dona la informació sobre l'horari i la durada de la prova i haurà comprovat que el sistema d'àudio funciona correctament.

Per permetre l'accés a l'espai d'examen es realitzarà una crida dels candidats i es procedirà a la comprovació de la seua identitat mitjançant un document identificatiu amb foto (DNI, Passaport, NIE o carnet de conduir vigent a Espanya). **IMPORTANT:** s'ha de comprovar de nou després del descans. Una vegada començada la prova no es permetrà l'accés de cap candidat a l'espai d'examen.

Després de la pausa sí que s'ha de permetre l'accés al candidat que no haja efectuat la primera part de la prova, anotant la incidència en el llistat de candidats de l'aula. Es recomana fer, en els departaments que ho consideren necessari, un control de signatures abans del descans i un altre una vegada finalitzada la prova, de manera que es pugui detectar si algun candidat la deixa i saber quines activitats de llengua ha realitzat. Es recorda que, una vegada entregades als candidats cadascuna de les proves, es considerarà que el candidat s'hi ha presentat. En cap cas, per tant, es permetrà abandonar una prova i que conste com a "No Presentat".

S'ha de comprovar la durada de cada activitat de llengua en les guies ràpides o en la portada dels quadernets. Així mateix, s'exposarà en la pissarra (o en un altre lloc visible) l'hora d'inici i de final de cadascuna de les parts. **Es repartiran el quadern i full de respostes de CE.** La primera activitat de llengua que s'administrarà és la CE, al final de la

qual es recollirà la carpeteta portada degudament omplerta i el quadern i el full de respostes d'aquesta primera prova. Els professors han d'assegurar-se de recollir TOTS els quaderns i fulls de respostes.

Repartiment del quadern i full de respostes de CO. Una vegada recollida la carpeteta portada i la prova de CE, es distribuirà el quadern de la CO i el full de respostes. Entre aquestes proves no hi ha descans.

Si en un aula es produeix una incidència durant la prova de la CO que impedeix la seua realització en les condicions adequades, es reiniciarà l'audició del text que haja quedat interrompuda. Si la incidència persisteix, el professor encarregat de l'aula es posarà en contacte amb el cap de departament per procedir a la lectura del guió de la CO. El cap de departament determinarà quin professor o professors farà la lectura del guió. Finalitzada la prova de CO, es recolliran els quaderns i els fulls de respostes d'aquesta activitat de llengua.

Repartiment del quadern i full de resposta de ME. Després del descans (20 minuts), es tornarà a comprovar l'assistència i la identitat dels candidats. A continuació, es repartiran el quadern i el full de resposta de la ME. Finalitzada la prova, es recolliran els quaderns i els fulls de respostes d'aquesta activitat de llengua.

Repartiment del quadern i full de respostes de PE. Una vegada recollits els quaderns i fulls de resposta de ME, es repartiran el quadern i el full de respostes de la PE. Finalitzada la prova, es recolliran els quaderns i els fulls de respostes d'aquesta activitat de llengua.

Finalment, totes les proves es lliuraran a la cap de departament.

b) Organització

Abans de la prova, la cap de departament nomenarà els equips avaluadors de ME, PE, PO i MO, formats cadascun per dos membres del departament. Amb caràcter general, per garantir la fiabilitat de la prova, l'avaluació d'aquestes activitats de llengua serà realitzada per dos professors. Convocarà, abans de la data de la realització de la prova, una reunió amb els professors per comentar amb ells el desenvolupament de la prova i el procés d'avaluació i administració de la PE, ME, MO i PO.

c) Correcció

Les proves es distribuïran equitativament entre el professorat. Es corregiran totes les parts de la prova realitzades pel candidat, independentment de si alguna activitat de llengua no ha estat superada.

La cap de departament entregarà a cada equip avaluador:

- Solucionaris de la CE i CO
- Taula de conversió de puntuació per a la CE i la CO
- Fitxes d'avaluació de la PE
- Fitxes d'avaluació de la ME
- Esquemes de correcció de la PE
- Esquemes de correcció de la ME

CORRECCIONS RÀPIDES

El departament acorda una sèrie de símbols perquè tots els membres els utilitzen per igual. Per facilitar aquesta tasca, proposem el següent model:

Riquesa i domini del vocabulari

VOC (vocabulari) RL + (riquesa lèxica)

RL – (mancança de riquesa lèxica) PL + (precisió lèxica)

PL – (mancança de precisió lèxica)

Riquesa i correcció gramatical

GR (gramàtica)

ORT (ortografia)

RG + (riquesa gramatical)

RG – (manca de riquesa gramatical)

∅ (manca algun element)

Coherència i cohesió

PUNT (puntuació)

RC + (riquesa de connectors)

RC – (manca de connexió)

ORG + (bona organització)

ORG – (mala organització)

CNP (contingut no pertinent)

? (no s'entén)

Adequació

REG + (registre adequat)

REG – (registre inadequat)

EXT (extensió inadequada)

NT (no s'ajusta al tema)

7.2. Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals

En entrar a l'aula, es lliurarà als candidats el material necessari per a la realització de les tres tasques. No és necessari repartir les fitxes en ordre estricte (número de fitxa), sinó que l'ordre es pot alterar atenent a l'edat del candidat, de manera que siguin les més adequades per al seu nivell de maduresa.

El tribunal examinador està compost per dos professors, encara que en un moment de necessitat un únic professor pot fer de tribunal.

El material es troba en una sola fitxa. En una cara apareixen el monòleg i el diàleg, i en l'altra cara, la mediació oral. Els candidats disposen de 20 minuts en B2 i 25 minuts en els nivells C1 i C2 de preparació individual per a les tres tasques. Els candidats poden prendre notes per a fer un guió o preparar les proves (no es pot redactar un text). Aquestes notes es poden consultar, però en cap cas se li permet al candidat llegir-les al peu de la lletra.

Un dels professors actuarà com a interlocutor i l'altre prendrà notes detallades. L'interlocutor ha de controlar el temps, donar les instruccions, comprovar que els candidats entenen el que han de fer i indicar el final de les tres tasques. A més, farà que la prova es desenvolupi amb naturalitat i tranquil·litat. Escoltarà atentament, sense intervenir, a menys que veja que la prova no pot continuar sense la seua intervenció. Si s'adona que un candidat monopolitza la conversa i no dona oportunitat al company o si un dels dos gairebé no ha parlat, podrà fer alguna pregunta al final. El professor interlocutor escoltarà els candidats i no prendrà notes durant la realització de les proves; sí que podrà fer-ho quan els candidats hagen eixit de l'espai de les proves. L'altre professor prendrà notes mentre els candidats realitzen les proves.

Després de la presentació, totes les intervencions del candidat formen part de la producció que s'avalua. Són les següents:

Presentació: s'indicarà als dos candidats que es presenten. Aquesta part de la prova serveix perquè perdin una mica la por i els nervis. No és avaluable.

Mediació: en aquesta part, cada candidat farà una tasca de mediació oral consistent en la realització d'un monòleg en què transmetrà informació a partir d'un text font. El professor interlocutor indicarà a cada un dels candidats el moment de començar i, si és necessari, els farà un senyal perquè acaben de manera adequada.

Monòleg: Aquesta part constarà d'una exposició breu sobre un tema. La fitxa serveix d'estímul per a ajudar al candidat a desenvolupar el monòleg. Si és necessari, el professor interlocutor li indicarà amb un gest quan ha de concloure. A continuació, s'indicarà a l'altre candidat que pot fer la seua exposició.

Diàleg: El professor interlocutor convidarà als candidats a iniciar l'última part de la prova, que consistirà en una situació en què ambdós hauran d'intervenir seguint les directrius del material de suport, intercanviant informació, resolent una situació, discutint sobre un tema, etc. Abans de començar aquesta part, els candidats disposaran entre 30 segons i un minut per a repassar la proposta.

Les proves orals tenen la següent durada:

Preparació

B1: 15 minuts

B2: 20 minuts

C1 i C2: 25 minuts

Presentació

No avaluable

Mediació oral

B2: de 1.30 a 2 min cada candidat

C1 i C2: de 2 a 2.30 min cada candidat

Monòleg

B2: de 3 a 3.30 min per cada candidat

C1 i C2: de 3.30 a 4 min per cada candidat

Preparació

Els candidats disposaran d'entre 30 segons i 1 minut per a repassar la proposta

Diàleg

B2: de 5 a 6 min (tres candidats: de 7.30 a 9 min)

C1 i C2: de 6 a 7 min (tres candidats: de 9 a 10.30 min)

d) Convocatòria

Els candidats disposen de dues convocatòries, una al mes de juny i una altra al mes de setembre. Les dates de realització de les proves escrites són donades pel calendari que marca la Conselleria segons resolució i que solen publicar-se al mes de març.

Les dates per a la realització de les proves orals queden a elecció del departament segons el nombre de candidats i els dies disponibles, i es publiquen al mes de maig.

Els candidats que hagen obtingut la qualificació de NO APTE en la convocatòria ordinària de la Prova de Certificació podran presentar-se, en la convocatòria extraordinària, a les activitats de llengua en les quals hagen obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65 %, i no podran tornar a presentar-se a activitats de llengua en les quals hagen obtingut un percentatge de puntuació del 65 % o superior. En cas que l'alumne o alumna no s'haja presentat en la convocatòria extraordinària a una activitat de llengua en què, en la convocatòria ordinària, haja obtingut una puntuació igual o superior al 50 % i inferior al 65 %, se li guardarà la nota de la convocatòria ordinària d'aquestes activitats per a calcular la nota global. En cas que s'haja presentat, es calcularà la nota global prenent el resultat de la convocatòria extraordinària.

e) Preparació de les proves

La Caporalia de departament:

- Reenviarà a tots els membres del departament la Guia per al professorat.
- Nomenarà els equips avaluadors de ME, PE, PO i MO, formats cadascun per dos membres del departament. Amb caràcter general, per garantir la fiabilitat de la prova, l'avaluació d'aquestes activitats de llengua serà realitzada per dos professors. En cas d'impossibilitat, es comunicarà a la Direcció del centre, qui informará al Servei d'Idiomes i Programes Europeus.
- Convocarà, abans de la data de realització de la prova, una reunió amb els professors per comentar amb ells el desenvolupament de la prova i el procés d'avaluació i administració de la PE, ME, MO i PO.
- Comprovarà que els àudios no presenten deficiències tècniques i que pertanyen a l'idioma i nivell corresponents.
- Ha d'assegurar-se, abans de cada prova, que els aparells d'àudio funcionen correctament, el mobiliari és suficient a cada aula per a l'aforament previst i el professorat també coneix el maneig dels citats aparells.
- Ha de garantir la fiabilitat en l'avaluació de la ME, PE, PO i MO. Per això, organitzarà, almenys, una sessió d'estandardització dels criteris de cada nivell utilitzant les fitxes d'avaluació de la ME, PE, PO i MO.
- Convocarà els candidats per a fer les proves de PO i MO per ordre alfabètic (per facilitar la introducció dels resultats en les actes) i començant per la lletra que s'establisca en la convocatòria de les proves de certificació, excepte excepcions justificades. A més, publicarà les convocatòries de les proves orals amb la suficient antelació en el/s lloc/s prèviament comunicats als candidats.
- Assignarà les aules als tribunals avaluadors de PO i MO.
 - Fixarà una data o unes dates per a la revisió de la prova.

f) Avaluació

Avaluació de la CE i la CO:

La correcció d'aquestes dues proves és objectiva i, per això, serà realitzada per un sol professor. No obstant això, si hi hagués algun dubte pel que fa a altres possibles respostes, es consultarà amb la Caporalia de departament, que, després de comprovar que efectivament hi ha altres possibilitats, detindrà el procés de correcció i ho comunicarà al Servei d'Idiomes i Programes Europeus per tal que es pugui prendre una decisió col·legiada per a totes les EOI de tota la Comunitat.

Pel que fa a la correcció de la tasca de CO, en la qual els candidats han de completar els buits amb paraules que escolten a l'àudio, i de la tasca de CE dels nivells C, en la qual els candidats han de completar els buits amb paraules no donades, no es penalitzaran els errors ortogràfics, sempre que les paraules siguin reconeixibles i l'error ortogràfic no afecte el significat.

Es tindrà en compte que la puntuació màxima en aquestes activitats de llengua no és de 100 punts, sinó de 40; i que les notes s'han d'obtenir utilitzant la taula de conversió annexa a la "Guia del cap de departament" i convertint la puntuació obtinguda en una nota sobre 100.

B. ASPECTES CURRICULARS

1. INTRODUCCIÓ

a) Marc legislatiu

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial que estableix la **Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació**, l'objectiu de la qual és capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu, queden organitzats en l'article 59 al 62 en els nivells bàsic, intermedi i avançat, i aquests nivells es corresponen, respectivament, amb els nivells A, B i C del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües, que se subdivideixen, alhora, en els nivells A1, A2, B1, B2, C1 i C2.

La present programació ha estat elaborada seguint les directrius del **Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre**, que fixa les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació; estableix el currículum bàsic dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats per la Llei orgànica 2/2006, i estableix les equivalències entre els ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats en diversos plans d'estudis i els del reial decret.

Posteriorment, el **decret 242/2019, de 25 d'octubre**, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana, ha desplegat la normativa bàsica estatal sobre la matèria curricular en l'àmbit d'exercici de les competències autonòmiques pròpies i de conformitat amb el que disposa l'article 6.4. de la Llei orgànica 2/2006, que dictamina que les administracions educatives han d'establir el currículum dels nivells bàsic, intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a partir dels aspectes bàsics fixats en el Reial decret 1041/2017.

El **decret 242/2019** estableix les característiques i l'organització dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana, així com fixa el currículum dels nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, dels idiomes alemany, espanyol, francès, anglès, italià, portugués, romanés i valencià. El currículum per als ensenyaments i per a la certificació d'idiomes es determina en els annexos I i II del decret.

Finalment, la present programació també segueix les directrius de la **resolució del 30 de juliol de 2024**, del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2024-2025.

b) Justificació de la programació

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial estan dirigits a les persones que, havent adquirit les competències bàsiques en els ensenyaments de règim general, desitgen o necessiten, al llarg de la seua vida, adquirir o perfeccionar les seues competències en una o diverses llengües estrangeres i llengües cooficials de l'Estat espanyol, així com certificar el seu nivell de competència en l'ús de les llengües.

Les escoles oficials d'idiomes (EOI) fomenten l'estudi de les llengües oficials dels estats membres de la Unió Europea, del valencià com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, de les altres llengües cooficials de l'Estat espanyol i de l'espanyol com a llengua d'aprenentatge per a estrangers, així com d'altres llengües que, per raons culturals, socials o econòmiques, presenten un interès especial.

Els ensenyaments d'idiomes s'orienten al desenvolupament de la competència comunicativa de l'alumnat i assumeixen l'enfocament orientat a l'acció i a l'ús de la llengua que adopta el Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües (MCER). L'aplicació del currículum fomenta la responsabilitat i l'autonomia de l'alumnat en l'aprenentatge, la competència plurilingüe i pluricultural i la dimensió intercultural, per ser aspectes que incideixen en un aprenentatge més efectiu.

c) Contextualització

En concret, aquesta programació es desenvolupa en el marc dels ensenyaments de règim especial per a atendre un alumnat adult sense límit d'edat en el qual tenen cabuda diferents necessitats i interessos: des de joves adults en busca d'una certificació que amplie el seu currículum per a ajudar-los en la cerca i el manteniment d'ocupació en el sector públic, fins a persones l'interès fonamental de les quals és la possibilitat de comunicar-se en la seua llengua a nivell formal. Tot i això, a la majoria del nostre alumnat, el motiva la primera opció, ja que pertanyen al món de l'ensenyament o de la sanitat, en

els quals els certificats de valencià estan ben valorats tant en borses de treball com en oposicions.

2. CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS

A. Nivell Intermedi B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a viure de manera independent en llocs on s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn.

Per a fer-ho l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de més complexitat per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o d'interés o del camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en uns certs àmbits d'interés, també complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat ha de ser capaç de:

1. Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com ocasionalment explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interés o d'especialització propis, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i de vegades quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa.

2. Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i organitzats en funció de la intenció comunicativa, d'una certa extensió, i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

3. Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com, en ocasions, implícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.

4. Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interés personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma variada de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.

5. Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i, de vegades, de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

1. Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e., declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.

2. Comprendre amb un cert detall, independentment del canal, el que se li diu

directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitze una varietat estàndard de la llengua i que es pugui demanar confirmació.

3. Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xarrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i, de vegades, lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interès propi, sempre que estiguen ben estructurats i tinguin marcadors explícits que guien la comprensió.

4. Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o d'interès propi, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupi amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no molt idiomàtica.

5. Comprendre amb un cert detall les idees que destaquen els interlocutors, les seues actituds i arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.

6. Comprendre documentals radiofònics, notícies de la televisió i programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre i pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar-hi l'estat d'ànim i el to dels parlants.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, o opinions o actituds implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus diferents de fermesa; expressar desconeixement;

expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'apreci, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

1.2.4 Competència i contingut discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., presentació > presentació formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent

les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.

- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuais.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos gèneres i tipus textuais orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del camp d'interés o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.
- Fer presentacions clares i detallades, d'una certa durada, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb l'especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un

punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments i ampliant i defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.

- Desimboldre's amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i, de vegades, menys habituals, ja siga cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seua postura i les seues expectatives, i desenvolupant la seua argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagen sorgit.
- Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments, i comentaris adequats; realitzant hipòtesis i responent a aquestes; tot això sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i destacant la importància personal de fets i experiències.
- Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e., de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda, bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.
- Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en els quals esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, d'enfocaments diversos, i en les quals ofereix, explica i defensa les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., presentació > presentació formal).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebent el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e., modificar paraules de significat semblant o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals [p. e., demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítics o realitzar accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals].
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., entrevista > entrevista de treball); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió,

comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3 Criteris d'avaluació

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.

- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que se li note molt que està buscant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques de certa extensió i complexitat dins del camp d'interés o d'especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.
- Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una sèrie de temes professionals o d'interés propi, i comprendre, en textos

de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de l'especialitat pròpia o d'interés personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.

- Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en els quals es transmet informació detallada, i s'expressen, es justifiquen i s'argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o d'interés propi.
- Llegir correspondència formal relativa al camp d'especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre'n els detalls i les implicacions més rellevants.
- Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat i, de vegades, especialitzats, en els quals l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments, i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.
- Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

3.2 Competències i continguts

3.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e., sentit general, informació essencial, punts

principals o opinions implícites).

- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o

d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Comprensió de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.

- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., text periodístic > article d'opinió); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);

- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;

- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

3.3 Criteris d'avaluació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i fins i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels

autors clarament assenyalades.

- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Omplir, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació precisa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e., per a contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant d'organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).
- Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e., per a cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i al destinatari específics.
- Escriure notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat

comunicativa incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interés propi, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuals i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.

- Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xarrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interés propi, encara que es perdi alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.
- Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants i detalls importants, durant una entrevista (p. e., de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interés propi.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en els quals s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es destaca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se sol·licita informació, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

4.2 Competències i continguts

4.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., escriure una carta de presentació, un informe...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i

situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini. Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.

- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament,

conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

4.3 Criteris d'avaluació

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e., desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.

- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara puga manifestar influència de la seua/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i, de vegades, estructuralment complexos (p. e., presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant concrets com ocasionalment abstractes, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.
- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).
- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e., en reunions socials, cerimònies, esdeveniments o visites culturals), sempre que puga demanar confirmació d'alguns detalls.
- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e., en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que puga preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diverses postures i arguments, expressant les seues opinions

sobre aquest tema amb claredat i amabilitat, i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, conversa o debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interés propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.
- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com ocasionalment implícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment ben elaborats, sobre aspectes, amb un grau de concreció diferent, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions complexes o tornar a escoltar el que s'ha dit.
- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interés personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- Resumir per escrit notícies i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.
- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

5.2 Competència i continguts interculturals

Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta; avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per a ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per a aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- És capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

B. Nivell Avançat C1

Objectius generals

Els ensenyaments del nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances

lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que incloga expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació siga alta i les relacions conceptuals no estiguen assenyalades explícitament, sempre que en puga confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.
- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i gairebé sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interactives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tenir per expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.
- Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en puga

rellegir les seccions difícils.

– Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diferents àmbits d'actuació, sobre temes complexos en els àmbits esmentats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a això, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexes, mostrant un control de mecanismes complexos de cohesió i un domini d'un lèxic ampli que li permeta expressar matisos de significat que incloguen la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

- Intervenir/mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per minimitzar les dificultats ocasionals que puga tenir.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1. Objectius

- Comprendre, independentment del canal, informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- Comprendre informació complexa amb condicions i advertències, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments coneguts i menys habituals, i sobre tots els assumptes relacionats amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.
- Comprendre amb una facilitat relativa la majoria de les conferències, xarrades, col·loquis, tertúlies i debats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.

- Comprendre els detalls de converses i discussions d'una certa longitud entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o amb els quals no s'està familiaritzat, i captar la intenció del que es diu.
- Comprendre converses d'una certa longitud en què es participa encara que no estiguen clarament estructurades i la relació entre les idees siga només implícita.
- Comprendre sense gaire esforç una gamma àmplia de programes de ràdio i televisió, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i pel·lícules que contenen una quantitat considerable d'argot o llenguatge col·loquial i d'expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants.

1.2. Competències i continguts

1.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

1.2.2 Competència i continguts estratègics. Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

1.2.3. Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

1.2.4. Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

1.2.4.1. Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de

contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

1.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

1.2.5. Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatius, tant generals com a específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6. Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una àmplia gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

1.2.7. Competència i continguts foneticofonològics. Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3. Criteris d'avaluació

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtils pròpies de la comunicació oral en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com a explícites.
- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un ampli repertori d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com a directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està clarament estructurat i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ha d'ocórrer.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessite confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.

- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'haja de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1. Objectius

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa, quasi sense esforç, usant certa entonació per a transmetre matisos subtils de significat amb precisió.
- Fer presentacions extenses, clares, i ben estructurades, sobre un tema complex, ampliant amb una certa extensió, integrant altres temes, desenvolupant idees concretes i defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se quan sigui necessari del text preparat i estenent-se sobre aspectes proposats de manera espontània pels oients, i acabant amb una conclusió apropiada, així com respondre espontàniament i gairebé sense esforç a les preguntes de l'audiència.
- Portar a terme transaccions, gestions i operacions complexes, en què ha de negociar la solució de conflictes, establir les postures, desenvolupar arguments, fer concessions i establir amb claredat els límits de qualsevol concessió que s'estiga disposat a fer, utilitzant un llenguatge persuasiu, negociant els detalls amb eficàcia i fent front a respostes i dificultats imprevistes.
- Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, i utilitzant amb flexibilitat els mecanismes adequats en cada moment per expressar reaccions i per mantenir el bon desenvolupament del discurs.
- Participar activament en converses informals animades, amb un o diversos interlocutors, que tracten de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, i en què es faça un ús emocional, al·lusiú o humorístic de l'idioma, expressant les idees i opinions pròpies amb precisió, presentant línies argumentals complexes de manera convincent i responent a aquestes amb eficàcia, fent un bon ús de les interjeccions.

- Participar activament i amb una gran facilitat en converses i discussions formals animades (per exemple en debats, xarrades, col·loquis, reunions o seminaris) en què es tracte de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, identificant amb precisió els arguments dels diferents punts de vista, argumentant la postura pròpia formalment, amb precisió i convicció, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada a argumentacions complexes contràries.

2.2. Competències i continguts

2.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.2.2. Competència i continguts estratègics. Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir adequat amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facen imperceptibles les dificultats ocasionals.

2.2.3. Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar

instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

2.2.4. Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

2.2.4.1. Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

2.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació,

indicació de tancament textual i tancament textual.

2.2.5. Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6. Competència i continguts lèxics. Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.2.7. Competència i continguts foneticofonològics. Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

2.3. Criteris d'avaluació

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tenir per expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, per exemple utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix per una altra una expressió que no recorda sense que el seu interlocutor se n'adone, evita una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dona lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, remarcant els punts importants, desenvolupant aspectes específics i conclouent adequadament.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de forma fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com a directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i amb prou faenes apreciables.

- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara puga cometre relliscades petites i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que amb prou faenes es note que busca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria propera a alguna/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per expressar matisos subtils de significat
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, quasi sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.
- Elegeix una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per mantenir l'ús de la paraula mentre pensa.
- És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per intervenir en la conversa.
- Relaciona amb destresa la seua contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seues intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació fluïska sense dificultat.
- Planteja preguntes per a comprovar que ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1. Objectius

- Comprendre amb tot detall instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic extenses i complexes, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, tant si es relacionen amb l'especialitat pròpia com si no, sempre que se'n puguin rellegir les seccions més difícils.
- Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal, en qualsevol suport i sobre temes complexos, i que

puguen presentar trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura o al lèxic (per exemple format no habitual, llenguatge col·loquial, o to humorístic).

- Comprendre en detall la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les opinions, tant implícites com explícites.
- Comprendre amb tot detall articles, informes, actes, memòries i altres textos extensos i complexos en l'àmbit social, professional o acadèmic, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions tant implícites com explícites.
- Comprendre en detall la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic, en qualsevol suport, sempre que se'n puguin tornar a llegir les seccions difícils.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant implícitament com explícitament, en articles o altres textos periodístics d'una certa extensió, en qualsevol suport, tant de caràcter general com especialitzat, en què al seu torn es comenten i s'analitzen punts de vista, opinions i les seues implicacions.
- Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una complexitat conceptual especial, i captar-ne el missatge, les idees i conclusions implícits, reconeixent el fons social, polític o històric de l'obra.

3.2. Competències i continguts

3.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

3.2.2. Competència i continguts estratègics. Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor.

3.2.3. Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades

segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i

desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

3.2.4. Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

3.2.4.1. Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).

3.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5. Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i context comunicatius, tant generals com específics, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i

focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

– relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6. Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7. Competència i continguts ortotipogràfics. Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

3.3. Criteris d'avaluació

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què s'utilitza l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos per localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o

actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).

- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que, a vegades, pot ser que necessite consultar un diccionari, bé de caràcter general o bé especialitzat.
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuais, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (per exemple inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Prendre notes detallades durant una conferència, un curs o un seminari que tracte de temes de la seua especialitat, o durant una conversa formal, una reunió, una discussió o un debat animats en l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i pròxima a l'original que les notes també podrien ser útils per a altres persones.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió, i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos de caràcter emocional, al·lusiu i humorístic.
- Escriure, amb la correcció i formalitat degudes, i independentment del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en què, per

exemple, es fa una reclamació o demanda complexa, o s'expressen opinions a favor o en contra d'alguna cosa, aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per refermar o rebatre postures.

- Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text sobre temes complexos en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional, clars i ben estructurats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió, defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i acabant amb una conclusió apropiada.

4.2. Competències i continguts

4.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

4.2.2. Competència i continguts estratègics. Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor.

4.2.3. Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

4.2.4. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

4.2.4.1. Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

4.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament

temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.5. Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6. Competència i continguts lèxics. Utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.7. Competència i continguts ortotipogràfics. Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4.3. Criteris d'avaluació

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per establir diferències de registre i estil, i per adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establertes en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, elegint una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per elaborar els diferents textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que és necessari dir i els mitjans per dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuais i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seues afirmacions i opinions d'acord amb les seues diverses intencions comunicatives en cada cas.
- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis i no cometre més que rrelliscades petites i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per produir textos escrits en què l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en què l'ortografia és correcta, llevat de rrelliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de diverses fonts (per exemple assajos o conferències).
- Fer una interpretació consecutiva en xarrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb l'especialitat pròpia, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus termes propis.
- Mitjançar/intervenir amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües sobre temes tant relacionats amb els camps d'interès personal o de l'especialització pròpia com de fora dels camps esmentats (per exemple en reunions, seminaris, taules redones, o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals d'aquestes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat d'obtenir els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.
- Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que estiguen estructurats clarament, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, una entrevista, un seminari, una reunió o un debat clarament estructurats, articulats a una velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estiga familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant fora com dins del camp d'interès o especialització propi, seleccionant quina informació i quins arguments rellevants es consignen a mesura que es desenvolupa el discurs.
- Traslladar per escrit en un text coherent nou, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i

minuciosos de caràcter divers i procedent de diverses fonts (per exemple diferents mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics o diversos informes o altres documents de caràcter professional).

- Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interés general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisi.
- Traduir fragments, rellevants respecte a activitats de l'interés propi en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.

5.2. Competència i continguts interculturals

Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten portar a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta, avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; metacomunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

5.3. Criteris d'avaluació

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, incloses les subtileses i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seua competència intercultural juntament amb les convencions de les seues pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extraure les conclusions i relacions apropiades i actuar en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.
- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.

- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (per exemple en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.
- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per procurar que fluïska la comunicació, indicant la seua comprensió i l'interés; elaborant, o demanant a les parts que elaboren, el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

6. Continguts lingüístics

6.1 GRAMÀTICA

a) Oració

- Oracions i estil: ordre lògic de l'oració (subjecte, verb i complements) i facilitat de lectura. Discurs cohesionat o discurs segmentat. Economia del llenguatge.
- Conjuncions. Funcions de connexió intraoracional o interoracional. Dins de les interoracionals, conjuncions de coordinació o de subordinació.
- Conjuncions de coordinació: copulatives, disjuntives, distributives i adversatives. Observacions sobre les conjuncions de coordinació: copulatives (*i, ni*), disjuntives (*o*), distributives (apareixen encapçalant tots els elements coordinats: *sigués blanc o siguis negre*) i adversatives (diferència entre *mentre que* i l'adverbi *mentre*, i entre *sinó* i *si no*).
- Conjuncions de subordinació: completives, condicionals, concessives, causals, finals, consecutives, temporals, modals i comparatives. Observacions sobre les conjuncions de subordinació: la no-elisió de la conjunció *que* (*Demaneu als alumnes que entren ordenats*), formes condicionals impròpies (**Com no vages, voràs. *D'haver-ho sabut, no estaria ací*), quant a les concessives, *tot i que* s'usa amb l'indicatiu; en les causals, cal evitar la conjunció *doncs* (*no he vingut perquè no he pogut*); en les finals, cal utilitzar el *perquè* en oracions afirmatives (*vinc perquè m'ho expliques*), i en les comparatives, cal utilitzar *com* i no *quan* (*com més sucre, més dolç*).

- Tipus d'oracions coordinades i subordinades, que es corresponen amb els tipus de conjuncions suava esmentats.

b) Nom

- Derivació.
- Flexió de gènere i nombre del substantiu. Alternança *-e, -o, -u/a* (*pediatre/a, ateu/a*). Substantius abstractes acabats en *-or* (*amargor*).
- Comparació amb altres llengües (*els afores, el deute*).
- Casos especials de flexió de nombre (*sofà-sofàs*), plurals invariables (*els llapis, els dimarts*) i plurals gràfics (*les falçs, els apèndixs*).
- Noms de doble gènere amb significat diferent (*canal, còlera*), gènere en noms femenins d'animals (*cadenera mascle, cadenera femella*).
- Noms de professions.
- Denominacions genèriques de plural (*clavegueram, altri, hom*).

c) Pronom

- Pronoms relatius. Remarques sobre l'ús dels pronoms relatius: sense antecedent, *que* àton, pronom relatiu tònic (*de qui / del qual, amb qui / amb la qual, en què / en el qual, a què / a la qual, amb què / amb el qual*), relatiu adverbial (*on / en què / en la qual, per on / pels quals*), relatiu neutre (*la qual cosa / cosa que*) i relatiu possessiu (*els fills dels quals / l'autoritat moral de la qual*).
- Pronoms interrogatius i exclamatius. Remarques sobre l'ús dels interrogatius: *què, qui, on, com, quan, quant*. Adjectiu interrogatiu (*Quina cosa fas?; Per quina raó ho has fet?; A quin lloc vas?*). Remarques sobre l'ús dels exclamatius. Exclamatiu *quin, quina, quins, quines*. Exclamatiu *quant, quanta, quants, quantes*. Exclamatiu *que* (*que bo, que verd*). Exclamatiu *com* (*Com juga de bé, la teua filla!*). Remarques: aparició de la conjunció *que* (*Quin fred que fa!*), quan s'accentua *què* (*Em va preguntar què volies, que on aneu?*), usos de *per què, per a què* i *perquè* (*Vinc perquè m'expliques per què estàs enfadat*).
- Pronoms demostratius. Formes i usos en relació amb l'espai (*aquest, aqueix/eixe, aquell*).
- Pronoms possessius. Ús i abús dels possessius. Possessius referits a inanimats. Relatiu possessiu.
- Pronoms indefinits (*algú i ningú*).

- Pronoms personals forts i observacions d'ús: usos de *vós*, de *vosté* i de *vosaltres*, la forma *nos* (*Nos, Jaume I*), usos de *jo* i de *mi*, usos incorrectes d'*ell* i *ella* per a objectes inanimats.
- Pronoms febles. Variants morfològiques segons la posició: proclítics, enclítics, formes reforçades elidides, reduïdes i plenes (*em dic Pau, m'agrada molt, convida'm a café, no puc quedar-me*). Totes les formes d'un pronom. Remarques sobre usos acceptats o inadequats dels pronoms. Combinacions de dos o de tres pronoms febles. Remarques sobre la forma dels pronoms febles en combinació. Taula de combinacions binàries de pronoms febles. Classificació dels pronoms febles segons la funció. Observacions sobre el subjecte i el complement del nom: *Hui no n'ha faltat cap (d'alumne); Carme n'és la presidenta (de l'associació)*. Remarques sobre el complement directe: participi concordat, casos en què el pronom *ho* substitueix un complement directe. Remarques sobre el complement indirecte: *li, els* i combinacions. Combinació del complement directe i indirecte: formes *li* i *hi* (*l'hi compra / li'l compra, la hi compra / li la compra*). Remarques sobre l'atribut. Remarques sobre el complement de règim verbal. Complement circumstancial. Complement predicatiu. Verbs pronominals. Remarques sobre els usos pleonàstics dels pronoms febles: *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris, usos pleonàstics admesos (duplicació pronominal) i no admesos.
- Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció (*se celebra*).

d) Article

- Ús de l'article davant de l'infinitiu.
- Presència i absència de l'article (*parar taula, vindrà dimecres*).
- Apostrofació incorrecta davant de *i / u* àtones.
- Quantificadors. Numerals i quantitius. Diferència entre *nombre* i *número*. Nombres romans. Nombres cardinals i ordinals, amb remarques avançades. Partitius: fraccions i decimals. Multiplicatius (*quàdruple, sèptuple*). Col·lectius (*tern/terna, qüern, centenar*). Quantitius variables (*molt, tant*) i invariables (*prou, gens*), locucions quantitatives (*un muntó de, un cabàs, gota de*). Indefinits (*un, cadascun*). Remarques sobre quantitius (*gens, cap i res; qualssevol; tothom; mateix*).
- Ús i abús dels possessius. Possessius referits a elements inanimats.

- Inadequació de l'article neutre. Modismes que tenen interferències amb l'article neutre *lo*. Alternatives a l'ús del **lo* (construcció *al + més + adverbi + possible*).

e) Adjectiu

- Flexió de gènere i nombre. Casos de terminacions amb hiat o diftong creixent (*promiscu-promíscua, inic-iniqua*). Casos que difereixen del castellà (*verd-verda, rude-ruda, bon dia*). *Pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, les postres*).
- Remarques i casos difícils (*comú-comuna, covard-covarda*).
- Col·locació de l'adjectiu respecte del substantiu (*home pobre-pobre home, vella amiga-amiga vella*).
- Adjectiu qualificatiu.
- Terminacions dels adjectius i adjectius invariables.
- Concordança de l'adjectiu amb el nom.
- Adjectius possessius.
- Demonstratius i indefinits.
- Estructures fraseològiques amb quantitatius (*tant se val, tant me fa*).
- Numerals cardinals, ordinals i partitius.

f) Verb

- Conjugacions (primera, segona i tercera).
- Verbs regulars i irregulars.
- Variació diatòpica de les desinències (*parle, parlo, parl, parli*).
- Velarització dels verbs de la segona conjugació (*córrega, visca*). Velaritzacions incorrectes com la del gerundi i els incoatius (*cresquen, visca*).
- Tercera conjugació. Incoatius i remarques: verbs incoatius amb models diferents segons la varietat dialectal, quines són les formes estàndard (*llegir, llija/llegesca/llegeixi*). Canvi de sentit dels verbs *acudir* i *lluir* segons el model de conjugació (*el sol llui, llueix molt el vestit*). Altres remarques com la incorrecció de la inflexió incoativa dels verbs de la segona conjugació acabats en *-batre, -córrer, -fondre, -cloure, -metre, -cebre, -rompre*.
- Formes no personals: infinitiu, participi i gerundi. Remarques sobre l'infinitiu: confusió col·loquial d'alguns infinitius de la segona conjugació amb formes de la tercera conjugació per interferència amb altres llengües (*batre, combatre, córrer*,

fondre, concloure, rompre). Usos de *ser* i d'*ésser* (*els éssers vius*). Valor imperatiu de l'infinitiu si va precedit de la preposició *a* (*A callar!*). Remarques sobre el gerundi: terminacions *-ant, -ent, -int*; incorrecció de la velarització del gerundi (**correguent, *ploguent*); gerundi del verb *ser* (*sent*); distinció entre l'adverbi *corrents*, el gerundi *corrent* i l'adjectiu *corrent*; incorrecció del gerundi de posterioritat o de conseqüència (*va caure de la bicicleta i es va trencar un braç*); incorrecció del gerundi equivalent a una proposició específica de relatiu, i l'ús administratiu (*va intervindre el director i va cloure la sessió*). Remarques sobre l'ús del participi: terminacions *-at, -ut, -it* amb les flexions *-da, -ts, -des*. Participis irregulars de les terminacions *-t, -s, -st, -ert* (*remés, remesa, remesos, remeses*); participis dobles *-it / -ert* (*oferit, ofert*). Verbs amb dues formes admissibles de participi (*rist, rigut*), que en alguns casos tenen significats diferents (*cuit, cogut*). Participi de *ser* (*estat* i *sigut*).

- Imperatiu. Formació (segona persona del singular i del plural amb l'indicatiu o amb el subjuntiu). Formes negatives de l'imperatiu, formades amb el subjuntiu. Absència de valor d'imperatiu de l'infinitiu excepte precedit per *a*. Imperatius irregulars (*pugues, sàpies, veges, vulgues, fes, dus, dis, digues, tingues, tin, està-te, estem-nos, esteu-vos*; però *estigues, estiguem, estigueu*).
- Usos de *ser* i *estar*.
- Perífrasis verbals: obligació (*haver de* + infinitiu, *caldre que* + subjuntiu), probabilitat (*deure* + infinitiu) i imminència (*estar a punt de* + infinitiu).
- Correlació dels temps verbals (*si hagueres vingut, hauries estat molt a gust*).

g) Adverbi

- Definició de la categoria adverbial.
- Adverbis de manera, de lloc, de temps, de quantitat, d'afirmació, de negació i de dubte.
- Adverbis acabats en *-ment*.
- Ús de dos adverbis o més acabats en *-ment* (*caminava tranquil·lament i lentament; caminava tranquil·lament i lenta*).
- Usos de *bé, malament, ben* i *mal* (*ho has fet malament; això està ben fet*).
- Preferència d'ús de les formes adverbials genuïnes (*a poc a poc, com a màxim, a tot estirar*).
- Distinció d'*amunt* i *avall, dalt* i *baix; dins, fora, endins, enfora*.

- Coneixement de les formes temporals genuïnes *adés, l'endemà, despús-ahir* o *abans-d'ahir*.
- Usos genuïns de *res, cap, gens, mai, ningú, enlloc, tampoc* per a contextos interrogatius, condicionals (*has fet res?, n'has comprat cap?*) o negatius (*no he fet res, no n'he comprat cap*). Doble negació (*què t'ha passat? No res, tampoc no ho sé*).
- Conjugació en indicatiu dels adverbis de dubte (*potser vindrà tard, tal vegada no ho entén, tal volta caldrà explicar-li-ho*).

h) Preposició

- Definició morfològica, sintàctica i semàntica de la categoria.
- Complementos possibles d'una preposició: nom o sintagma nominal, pronom, oració d'infinitiu, oració finita (*no sé per què ho dius*), adverbi, adjectiu o sintagma adjectival.
- Preposicions àtones: *a, de, en, amb, per*. Preposicions compostes *des de, per a, fins a, cap a, com a*. Preposició *amb* en contextos formals.
- Significat més concret de les preposicions tòniques.
- Locucions preposicionals (*a través de, en contra de, a causa de*) i preposicions habilitades (*via telemàtica, dins l'armari*).
- Usos i funcions de les preposicions àtones. Preposicions *a* i *en*. Preposició *amb*. Preposició *de*. Usos de *per* i *per a*. Canvi i caiguda de les preposicions àtones. Coordinació de preposicions (*ho farem amb ells o sense ells*).
- Usos i funcions de les preposicions compostes. Preposició *cap a*. Preposicions *des de* i *fins a*. Preposició *com a*.
- Ús de les preposicions amb els indefinits: preposició partitiva de (*res de nou*).
- Usos i funcions d'altres preposicions: *barata, contra, entre, sense, segons, sobre i sota, vora, ultra; vers, envers i devers*.
- Locucions prepositives: *a causa de, a força de, a còpia de, en compte de, enmig de*.

6.2 DISCURS

- Propietats textuais. Elaboració de textos adequats al context mitjançant l'aplicació de certs mecanismes complexos de cohesió i d'adequació textual (pressuposicions, sobreentesos, inferències o cert grau de matís irònic).

- Procés d'escriptura: planificació, elaboració i revisió.

a) Adequació

- Registres i àmbits d'ús.
- Seqüències textuais, tipologies textuais i gèneres o motles textuais.
- Elements paratextuals.
- Convencions tipogràfiques (escriptura a mà i amb l'ordinador), majúscules i minúscules (funció demarcativa o distintiva), abreviatures, sigles i símbols.
- Entonació i comunicació no verbal.
- Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.

b) Coherència i cohesió

- Parts del text (introducció, desenvolupament i conclusió).
- Paràgraf: estructura, característiques d'un paràgraf ben construït, tipus de paràgraf (problema-solució, causa-conseqüència, enumeració, etc.).
- Usos lèxics figurats: comparació, analogia, metàfora, metonímia, sinècdoque.
- Connectors. Funció de connexió. Denominació de connector d'acord amb tres nivells: connexió oracional, organització textual i marcació pragmàtica.
- Categories lèxiques dels connectors: conjuncions (elements prototípics), connectors parentètics, interjeccions, connectors lèxics i altres (connectors gràfics o paralingüístics).
- Quatre significats bàsics de la connexió: addició, disjunció, contrast (adversatives i concessives) i conseqüència (finalitat, causalitat, condicionalitat).
- Domini d'un ventall ric de connectors de tots els tipus i dels tres nivells.
- Remarques principals sobre alguns connectors. Connectors de causa i conseqüència (ús genuí de *doncs*, connectors incorrectes: **degut a*, **com...*). Connectors de contrast: adversatius i concessius (usos genuïns de *però*, calcs del castellà com ara **per molt que*, ús apropiat d'*altrament*). Connectors comparatius i condicionals (*posat que*, *mentre que*, *sempre que*) i altres casos proclius a la interferència (*a poc a poc*, *quant a*, *al cap i a la fi*).
- Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Signes de puntuació. Regles d'ús de tots els signes.

6.3 LÈXIC I SEMÀNTICA

a) Vocabulari

- Lèxic, terminologia i neologia propis de les situacions comunicatives i dels continguts temàtics del nivell.
- Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent: frases fetes, locucions i refranys.
- Variació lèxica i precisió en l'ús del vocabulari. Selecció, distinció i ús adequat d'acord amb el context comunicatiu del lèxic normatiu, formes genuïnes, dialectalismes, vulgarismes, barbarismes, neologismes i manlleus.

b) Significat

- Sinonímia.
- Antonímia.
- Hiponímia.
- Hiperonímia, cohiperonímia.
- Polisèmia.
- Lèxic i registre. Terminologia d'especialitat (cultismes), vocabulari estàndard, col·loquialismes i vulgarismes.
- Significat i discurs: isotopies, metàfora, ironia i modalització.

c) Formació de paraules

- Composició.
- Habilitació.
- Neologismes: barbarismes i manlleus. Distinció entre barbarismes, manlleus, neologismes i vulgarismes.
- Locucions i frases fetes.
- Mots patrimonials i cultes.
- Derivació.

d) Derivació de paraules

- Mecanismes de formació de lèxic: derivació (lema + afix), composició (lexema + lexema), habilitació (lexema) i altres (neologismes, cultismes i manlleus).

- Derivació: prefixos, infixos i sufixos.
- Prefixos: prefix + lexema. Els que no modifiquen el significat (*arredonir*) i els que el modifiquen substancialment (*asexual*).
- Sufixos: lema + sufix. Procediment de creació de derivats com ara el femení (*francesa*), el plural (*despatxos*), noms (*ferrer*), adjectius (*ferrós*), verbs (*homogeneïtzar*), adverbis (*ràpidament*), diminutius (*polsim*) o augmentatius (*peuot*).
- Infixos: lexema + infix + sufix. Afegiment d'un matís diferent (*ferrer, ferreria, ferreter, ferreteria*).
- Parasíntesi: prefix + lexema + sufix / prefix + lexema + infix + sufix. Creació de verbs i, a partir d'això, creació d'adjectius, substantius o adverbis (*anivellar, anivellat, anivellament*).

6.4 PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

a) Pronunciació

- Sí·l·laba, diftong, hiat.
- Pronunciació estàndard de vocals i consonants.
- Fenòmens de contacte vocàlic i consonàntic. Ensordiment (*pedagog, verd, tub*), sonoritzacions (*els homes*), assimilacions (*setmana*), palatalitzacions (*el lleó*).
- Alternança vocàlica en els verbs (*culla/collira*).
- Emmudiment de consonant en posició interior (*prendre, diners, arbre*).
- Vocalisme tònic i àton (pronom *ho*).
- Accent obert o tancat de la *e / o* i usos excepcionals més comuns (*església, fórmula, Dènia, però, València*).
- Pronunciació que evite assimilacions, dissimilacions i metàtesis no recomanables en registres formals (*ganivet, quaranta, ametla, cridar*).
- Casos de relaxació fonètica impropis dels àmbits formals (*olorar, nervi, deixar*).
- Supressió o addició impròpies de l'àmbit formal (*paciència, vesprada, anàvem, premi*).
- Paraules que col·loquialment es pronuncien canviant una vocal (*obrir, queixal, escoltar*).
- Modificacions de les consonants impròpies de l'estàndard (*distingir, projecte, literatura, qualsevol*).
- Consonantisme: sibilants.

- Consonantisme: ròtiques i laterals.
- Oclusives (no-distinció en la pronunciació de l'oclusiva bilabial sonora i la fricativa labiodental sonora).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Pronunciació que evite la iodització de la palatal lateral.

b) Ortografia

- Accentuació i dièresi. Accent obert i tancat. Accent diacrític. Accentuació dels mots compostos i derivats (*politicoeconòmic, pèl-roig*). Accent en cultismes (en paraules provinents del llatí) i en manlleus (adaptats o no adaptats). Domini de les regles d'ús i estalvi de la dièresi. Accentuació coherent de la *e* (*francés-francès, conèixer-conéixer*).
- Apostrofació i contracció. Normes i remarques de l'apostrofació (*la una, la esse, la ira, l'11*). Regles avançades com els casos dels parònims (*banyat-banya't*) i les contraccions entre l'article i *a, de, per i ca*.
- Pseudoderivats (*món-mundial, home-humà, corba-curvilini*).
- Consonantisme: alveolars. Regles ortogràfiques avançades: *-issar, -isar, -itzar* (*aferrissar-se, matisar, protagonitzar*), usos de *-tz-* (*Natzaret*), usos excepcionals de la *z* (*trapezi*), paraules amb vocal + *si* (*anàlisi, oasi*). Flexió de les paraules acabades amb *-s* (*pis-pisos*), terminacions *-gressió, -pressió, -missió*; compostos derivats amb *s/ss* (*aerosol, pressentir, assenyalar*). Distinció d'homòfons (*cent-sent*) i de parònims (*casa-caça; cinc-zinc*).
- Consonantisme: laterals i nasals. Regles avançades d'ortografia. Geminació *l·l* en paraules començades per *al-, col- gal-, il-, mil-, sil-* + *l* (*il·legal, sil·laba*) i en les acabades en *-el·la, -il·la* (*tessel·la, til·la*). Derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metà·lic*). Usos diferents d'altres llengües (*simfonia, Alemanya*), escriptura dels grups *-mpt-, -mpc-, -mt-, -nt-, -mn-* (*assumpte, exempció, compte, comte, conte*). Homòfons i parònims de les nasals (*també / tan bé*).
- Consonantisme: ròtiques i la *h*. Cultismes (*derogar*). Regles generals de la grafia *h*: usos diferenciats (*coet, orxata, harmonia*). Cultismes (*hèlix, hemorràgia*)
- Cultismes amb *l* inicial o amb *l·l* (*lingüista, cèl·lula*).
- Oclusives. En posició final de síl·laba (*apte, sobte*) i en posició final de paraula (*mag, zig-zag*). Absència de la vocal de suport en les oclusives a final de paraula (*immund*). Terminacions com ara *-etud, -itud, -leg* i les altres excepcions a la regla

general. Homòfons i parònims diversos amb oclusives (*cub-cup, quan-quant, tant-tant*).

- Regles avançades de la grafia *b/v* usos contrastius amb altres llengües (*arribar, rebentar, gravar*) i usos excepcionals (*tramvia, circumval·lació*). Homòfons i parònims (*abans-avanç, abís-avis*).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Palatals. Regles d'ortografia avançades. Escriptura dels verbs amb *-tjar i -jar* (*viatjar, menejar*). Ortografia excepcional de *j + e* (*injecció, jeroglífic*). Diversos valors de la grafia *x*, com els casos en què no són palatals (*taxa, examen*) i l'ortografia de la *x* a l'inici de paraules (*Xàtiva, xilòfon*); casos confusos de grafies palatals oclusives (*distingir, burgés*).
- Ortografia vocàlica contrastiva amb altres llengües (*avorrir-se, afaitar, metre, línia*).
- Separació de paraules per síl·labes tenint en compte les geminacions (*in-nocent, cot-na*), els dígrafs i els elements d'un compost (*ben-estar*).
- Usos del guionet. Guionet i absència de guionet en paraules compostes.
- Modificacions de la forma del pronom feble segons la posició (*porta'ls, portar-los, els porta*).

C. Nivell Avançat C2

Objectius generals

Els ensenyaments del nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per comunicar-se sense gens de dificultat, i amb un grau de qualitat com es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre d'altres, cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents, o negociar i persuadir amb eficàcia a escala d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requerisquen comprendre, produir, coproduir i

processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al Nivell Avançat C2, l'alumnat serà capaç de:

- Comprendre amb facilitat total, sempre que disposi d'un quant temps per habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmés, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (per exemple estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors llevat d'algun *lapsus linguae* ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Comprendre amb deteniment, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en què s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguen contenir judicis de valor velats, o en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciand distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.
- Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a una velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors llevat d'alguna rrelliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajudi el lector a identificar i retenir les idees i els aspectes més significatius, i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat,

inclosos els usos al·lusius de l'idioma.

- Intervenir/mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües per traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat molt alta o presenta trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (per exemple regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat); tot això, sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als contextos d'ús diferents i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i una entonació que permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1. Objectius

- Comprendre, independentment del canal i, fins i tot, en un ambient amb soroll, instruccions detallades i qualsevol tipus d'informació específica en declaracions i anuncis públics que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- Comprendre qualsevol informació tècnica complexa, com, per exemple, instruccions de funcionament, normatives o especificacions de productes, serveis o procediments de qualsevol índole, coneguts o desconeguts, i sobre tots els assumptes relacionats, directament o indirectament, amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.
- Comprendre conferències, xarrades, discussions i debats especialitzats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, encara que continguin una gran quantitat d'expressions col·loquials, regionalismes o terminologia especialitzada o poc habitual, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.
- Comprendre amb facilitat les interaccions complexes i els detalls de converses i debats animats i extensos entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o desconeguts, apreciand-ne plenament els matisos, els trets socioculturals del llenguatge que s'hi utilitza i les implicacions del que s'hi diu o s'hi insinua.
- Comprendre converses, discussions i debats extensos i animats en què es participa, fins i tot sobre temes acadèmics o professionals complexos i amb què no

s'està familiaritzat, encara que no estiguen estructurats clarament i la relació entre les idees siga només implícita, i reaccionar-hi en conseqüència.

- Comprendre sense esforç, i apreciar amb deteniment, pel·lícules, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i programes de televisió o ràdio que continguin una gran quantitat d'argot o llenguatge col·loquial, regional, o expressions idiomàtiques, identificant-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants i apreciand-hi al·lusions i implicacions de tipus sociocultural.

1.2. Competències i continguts

1.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació natural, eficaç i precisa, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, fet que suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

1.2.2. Competència i continguts estratègics. Utilització eficaç de les claus contextuals, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.

1.2.3. Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals propis de cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o

voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

1.2.4. Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió d'una gamma àmplia de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i en qualsevol registre, apreciament un ric repertori de recursos de producció i processament de textos ajustats a contextos específics, fins i tot especialitzats:

1.2.4.1. Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de

contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

1.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

1.2.5. Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques formalment i conceptualment complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6. Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una rica gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i apreciació dels nivells connotatius del significat.

1.2.7. Competència i continguts foneticofonològics. Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3. Criteris d'avaluació

- Aprecia amb deteniment les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiu de l'idioma, i aprecia diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en què les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

- Identifica els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i gènere i tipus textuais, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (per exemple pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (per exemple metàfora), i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, gairebé sense esforç, de les varietats foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diferents patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa i flexibilitat usant una certa entonació per transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Fer presentacions convincents davant col·legues i experts i pronunciar conferències, ponències i xarrades, extenses, ben estructurades, i detallades, sobre temes i assumptes públics o professionals complexos, demostrant seguretat i adaptant el discurs amb flexibilitat per adequar-lo a les necessitats dels oients, i manejant amb habilitat i enfrontant-se amb èxit a preguntes difícils, imprevisibles, i fins i tot hostils, d'aquests.
- Pronunciar conferències o impartir seminaris sobre temes i assumptes acadèmics complexos, amb seguretat i de manera eloqüent a un públic que no coneix el tema, adaptant-se a cada auditori i sortint-se'n sense cap dificultat davant qualsevol pregunta o intervenció de membres de l'audiència.

- Participar amb una desimboltura total en entrevistes, com a entrevistador o entrevistat, estructurant el que diu i sortint-se'n amb autoritat i amb una fluïdesa total, mostrant domini de la situació i capacitat de reacció i improvisació.
- Fer i gestionar, amb una eficàcia total, operacions i transaccions complexes, fins i tot delicades, davant institucions públiques o privades de qualsevol índole, i negociar, amb arguments ben organitzats i persuasius, les relacions amb particulars i entitats i la solució dels conflictes que puguen sorgir d'aquestes relacions.
- Conversar còmodament i adequadament, sense cap limitació, en tot tipus de situacions de la vida social i personal, dominant tots els registres i l'ús apropiat de la ironia i l'eufemisme.
- Participar sense gens de dificultat i amb fluïdesa en reunions, seminaris, discussions, debats o col·loquis formals sobre assumptes complexos de caràcter general o especialitzat, professional o acadèmic, fins i tot si es porten a terme a una velocitat molt ràpida, utilitzant arguments clars i persuasius, matisant amb precisió per deixar clars els seus punts de vista, i sense cap desavantatge respecte als parlants nadius.

2.2. Competències i continguts

2.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.2.2. Competència i continguts estratègics. Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir sense cap limitació, adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa específica de caràcter complex.

2.2.3. Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant exponents complexos orals de les funcions esmentades, adequats a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment,

resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

2.2.4. Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

2.2.4.1. Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

2.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

2.2.5. Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

– relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6. Competència i continguts lèxics. Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.2.7. Competència i continguts foneticofonològics. Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives per expressar matisos subtils de significat.

2.3. Criteris d'avaluació

- Coneix amb deteniment les implicacions socioculturals que pot tenir el que diu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense ser inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap evitar les dificultats que puga tenir amb tanta discreció que l'interlocutor amb prou faenes se n'adona.

- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Produeix discursos clars, fluids i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
- Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Porta a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, complexos formalment i conceptualment, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura diferents tipus d'oients i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot les complexes formalment i conceptualment, i amb efectes comunicatius més subtils,

incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (per exemple singular/plural generalitzador i de modèstia).

- Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats, per exemple en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, per exemple elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que amb prou faenes es nota.
- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i d'altres).
- S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per considerar les paraules més apropiades amb què expressar els seus pensaments, o per buscar un exemple o una explicació adequat.
- Pot prendre la paraula, mantenir-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant preguntes o plantejant qüestions per abundar en els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors, i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1. Objectius

- Comprendre sense dificultat qualsevol tipus d'informació pública, instrucció o disposició que pugui interessar a un mateix o a tercers, incloent-hi els seus aspectes subtils i els que es poden derivar del seu contingut.
- Comprendre en detall la informació i les implicacions d'instruccions, normatives, ordenaments, codis, contractes o altres textos legals complexos concernents al món professional o acadèmic en general i al camp d'especialització propi en particular.
- Comprendre amb deteniment i detall tot tipus de text producte de l'activitat professional o acadèmica, per exemple actes, resums, conclusions, informes, projectes, treballs d'investigació o qualsevol document d'ús intern o de difusió pública corresponent a aquests àmbits.
- Comprendre informació detallada en textos extensos i complexos en l'àmbit públic, social i institucional (per exemple informes que inclouen dades estadístiques), identificant-hi actituds i opinions implícites en el desenvolupament i les conclusions, i apreciand-hi les relacions, al·lusions i implicacions de tipus sociopolític, socioeconòmic o sociocultural.
- Comprendre en detall i amb deteniment, i interpretar de manera crítica, la informació, les idees i les implicacions de qualsevol tipus de material bibliogràfic de consulta o referència de caràcter especialitzat acadèmic o professional, en qualsevol suport.
- Comprendre tot tipus de publicacions periòdiques de caràcter general, o especialitzat dins de l'àrea professional, acadèmica o d'interès pròpia.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades en editorials, articles de fons, ressenyes i crítiques, o altres textos periodístics d'una certa extensió, tant de caràcter general com especialitzat, i en qualsevol suport, en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta o ambigua, o que contenen nombroses al·lusions, o judicis de valor velats.
- Comprendre amb facilitat i en detall qualsevol tipus de correspondència personal, i formal de caràcter públic, institucional, acadèmic o professional, inclosa aquella sobre assumptes especialitzats o legals, identificant-hi matisos com ara les

actituds, els nivells de formalitat i les postures, tant implícites com explícites, dels remitents.

- Comprendre sense dificultat, i interpretar de manera crítica, textos literaris extensos de qualsevol gènere, tant clàssics com contemporanis, apreciand-hi recursos literaris (símils, metàfores, etc.), trets d'estil, referències contextuais (culturals, sociopolítiques, històriques o artístiques), així com les seues implicacions.

3.2. Competències i continguts

3.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, fet que suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, i dialectes, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

3.2.2. Competència i continguts estratègics. Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.

3.2.3. Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o

voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

3.2.4. Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

3.2.4.1. Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

3.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5. Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6. Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7. Competència i continguts ortotipogràfics. Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels

signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

3.3 Criteris d'avaluació

- Aprecia amb deteniment les implicacions socioculturals del que llegeix i de les seues maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiu de l'idioma i aprecia diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions adequades.
- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per al fi o la tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, el contingut i l'orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per integrar informació que contenen.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuais, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (per exemple metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (per exemple metàfora), i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

Prendre notes i apunts detallats i fidedignes en reunions, seminaris, cursos o conferències, fins i tot mentre s'hi continua participant activament, reflectint, tant les paraules utilitzades pel parlant com les implicacions, al·lusions o inferències del que aquest diu.

- Negociar el text d'acords, resolucions, contractes o comunicats, modificant esborranys i fent correcció de proves.
- Escriure ressenyes, informes o articles complexos que presenten una argumentació o una apreciació crítica de textos tècnics d'índole acadèmica o professional, d'obres literàries o artístiques, de projectes d'investigació o treball, o de publicacions i altres ressenyes, informes o articles escrits per altres.
- Escriure informes, articles, assajos, treballs d'investigació i altres textos complexos de caràcter acadèmic o professional en què es presenta el context, el rerefons teòric i la literatura precedent; s'hi descriuen els procediments de treball; s'hi fa un tractament exhaustiu del tema; s'hi incorporen i resumeixen opinions d'altres; s'hi inclouen i avaluen informació i fets detallats i s'hi presenten les conclusions pròpies

de manera adequada i convincent i d'acord amb les convencions, internacionals o de la cultura específica, corresponents a aquest tipus de textos.

- Escriure, independentment del suport, cartes o missatges personals en què s'expressa d'una manera deliberadament humorística, irònica o ambigua.
- Escriure, independentment del suport, correspondència formal complexa, clara, exempta d'errors i ben estructurada, ja siga per sol·licitar alguna cosa, demanar o oferir els seus serveis a clients, superiors o autoritats, adoptant les convencions estilístiques i de format

4.2. Competències i continguts

4.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris, i apreciació de les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, per a la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic.

4.2.2. Competència i continguts estratègics. Aplicació natural i eficaç de les estratègies discursives i de compensació més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos complexos ajustats al seu context específic, fins i tot especialitzat, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte que es vol o s'ha de produir sobre el receptor.

4.2.3. Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o

voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

4.2.4. Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

4.2.4.1. Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

4.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.5. Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6. Competència i continguts lèxics. Utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.7. Competència i continguts ortotipogràfics. Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de

préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4.3. Criteris d'avaluació

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb una correcció total.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix amb deteniment les implicacions socioculturals que pot tenir el que escriu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar per escrit de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense ser inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.

- Porta a terme les funcions comunicatives o els actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, complexos formalment i conceptualment, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura diferents tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot les complexes formalment i conceptualment, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (per exemple estructures passives).
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de modificació, per exemple elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per produir textos

escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si de cas, pot presentar alguna relliscada tipogràfica ocasional.

- Es relaciona amb el destinatari amb naturalitat total, flexibilitat i eficàcia.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Traslladar oralment amb la precisió necessària el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos orals o escrits d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.
- Parafrasejar i resumir en forma oral informació i idees provinents de diverses fonts, reconstruint arguments i fets amb la precisió deguda, de manera coherent i sense ometre-hi detalls importants ni incloure-hi detalls o elements innecessaris, amb naturalitat i eficàcia.
- Fer una interpretació simultània sobre una àmplia sèrie d'assumpes relacionats amb l'especialitat pròpia en diversos àmbits, traslladant amb la precisió suficient subtileses de registre i estil.
- Mitjançar/intervenir amb eficàcia i naturalitat total entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en qualsevol situació, fins i tot de caràcter delicat o conflictiu, tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals, i reaccionant-hi en conseqüència.
- Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb una precisió i una estructuració notables, durant una conferència, una reunió, un debat o un seminari estructurats clarament i sobre temes complexos dins o fora del camp d'especialització propi.
- Traslladar per escrit amb la precisió deguda el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos escrits o orals d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presenten trets

idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.

- Parafrasejar i resumir en forma escrita, amb correcció i eficàcia total, de manera coherent i sense incloure-hi detalls irrelevants, informació i idees contingudes en diverses fonts, traslladant-hi de manera fiable informació detallada i arguments complexos.
- Traduir, amb l'ajuda de recursos específics, fragments extensos de textos complexos estructuralment i conceptualment, fins i tot de tipus tècnic, sobre temes generals i específics de l'interés propi, tant dins com fora del camp propi d'especialització, traslladant-hi de manera fiable el contingut de la font i respectant-ne en la mesura que es puga els trets característics (per exemple estilístics, lèxics o de format).

5.2. Competència i continguts interculturals

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació, fins i tot en situacions delicades o conflictives, amb naturalitat i eficàcia total: autoconsciència cultural; consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; coneixements culturals especialitzats; observació; escolta, avaluació; anàlisi; interpretació; posada en relació; adaptació (inclosa resiliència emocional); equanimitat; gestió de l'estrés; metacomunicació; resolució creativa de problemes; lideratge; respecte; empatia; curiositat; obertura de mires; assumpció de riscos; flexibilitat; tolerància; valors universals.

5.3. Criteris d'avaluació

- Aprecia amb deteniment les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per sortir-se'n de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.
- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera gairebé automàtica a través

de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.

- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciament, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua, i una gamma rica de matisos de significat.
- Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (per exemple selecció, omissió o reorganització de la informació).
- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.
- Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

6. Continguts lingüístics

6.1 GRAMÀTICA

a) Oració

- Oració com a unitat màxima de la sintaxi.
- Modalitat oracional. Oracions declaratives, interrogatives, imperatives o exhortatives i desideratives.
- Ordre dels constituents oracionals segons l'estructura informativa de l'oració: la dislocació, l'elisió del subjecte i d'altres elements oracionals i la pronominalització dels complements.
- Oracions coordinades: copulatives, disjuntives, distributives, continuatives, explicatives, adversatives.
- Oracions complexes:
 - Subordinades substantives: d'infinitiu, de relatiu, interrogatives indirectes, introduïdes per la conjunció *que*. Subordinades substantives segons la funció

sintàctica: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement del nom, complement de l'adjectiu.

- Subordinades adjectives: de participi, de relatiu. Subordinades adjectives de relatiu (explicatives i especificatives), formes i funcions: antecedents del relatiu, funció sintàctica del relatiu en la proposició inserida (subjecte, complement directe, complement indirecte, complement circumstancial, complement de règim verbal), puntuació.
- Subordinades adverbials de temps, de lloc i de mode. Oracions comparatives d'igualtat, de superioritat, d'inferioritat i de proporcionalitat (*com més sucre, més dolç*). Subordinades adverbials d'infinitiu, gerundi o participi. Oracions causatives o d'implicació lògica: causals, consecutives, concessives, finals, condicionals. Oracions subordinades adverbials de relatiu.
- Oracions juxtaposades: adversatives, distributives.
- Concordances. Subjecte/verb (d'acord amb el tipus de subjecte). Verb de l'oració principal / verb de l'oració subordinada en les oracions complexes o compostes.
- Formes i usos de les conjuncions de coordinació i de subordinació. Supressió inapropiada de la conjunció *que* en alguns contextos (*Us preguem que desconnecteu els mòbils. Això sí que és de veres*). Ús inapropiat de *conforme* i *segons* com a conjuncions (**Conforme ve, no esperes res bo. Entraran *segons arriben*). Usos de la conjunció temporal *mentres/mentre*, la locució conjuntiva *mentres que / mentre que* i l'adverbi *mentrestant*. Usos i col·locacions de la conjunció *però*. Usos propis de conjuncions i locucions conjuntives (*posat que, doncs, amb que, tal com, sempre que...*). Conjuncions arcaiques o literàries (*àdhuc, car, jatsia, nogensmenys, puix, puix que...*).

b) Nom

- Noms substantius. Sintagma (o grup) nominal.
- Tipus de substantius: nom propi (topònims i antropònims) i nom comú (concret o abstracte, comptable o no comptable, individual o col·lectiu).
- Modificadors del nom: especificadors (determinants i quantificadors nominals) i complements especificatius i explicatius (adjectiu, sintagma preposicional, oració de relatiu, nom propi, sintagma nominal).
- Funcions oracionals dels sintagmes nominals: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement predicatiu, circumstancial.

- Gènere del substantiu. Substantius de doble gènere amb el mateix significat (*el mar / la mar, el teulat / la teulada*) i amb significat diferent: amb flexió de gènere (*gerro / gerra, crit / crida*) i invariables (*el fi / la fi*). Formes vacil·lants (*una olor, el dot*). Marca de gènere en les professions (*fuster / fustera, sergent / sergenta*).
- Nombre del substantiu. Nombre en paraules compostes (*vagons llit, maldecaps, guàrdies civils*). Plural amb -s en paraules acabades en vocal tònica (*juís, mamàs, les pes, els fas, els pagarés*). Plural en monosíl·labs o paraules planes acabades en -x (*índexs, boxs*). Substantius defectius (*els antípodes, la plebs*). Substantius lexicalitzats (*anar a palpes, estar a fosques*). Flexió de nombre en els noms propis: llinatges, cognoms, malnoms, renoms... (*uns einsteins, els Cagatatxes, els Borbons, els Borja, els Pitarch*). Plural en els préstecs adaptats i no adaptats (*espaquetis, whiskys*). Nombre com a marca semàntica (*l'antiguitat romana / vendre antiguitats, una colònia estrangera / anar de colònies*).

c) Pronom

- Pronoms personals forts o tòpics. Formes i ús. Distinció entre *jo* i *mi*. Formes de cortesia (*tu / vosté / vós*). Plural de modèstia (*nosaltres* per *jo*) i la forma arcaica de plural majestàtic *nos*. Pronoms reflexius amb el reforç *mateix* (*jo mateix, amb mi mateix, ells mateixos, si / ella mateixa*). Restriccions d'ús dels pronoms personals forts (substitució per pronoms febles o supressió). Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Pronoms personals febles o àtons. Formes i ús. Variació morfològica i posició.
- Pronominalització de l'atribut dels verbs *ser, estar, paréixer i semblar*.
- Formes plenes en modismes i frases fetes (*tant me fa, tant se val...*).
- Usos dels pronoms *en* i *hi* en complements de locucions preposicionals (*damunt de, en contra de, al costat de...*).
- Lexicalització dels pronoms *en* i *hi*, sense valor sintàctic, en alguns verbs (*anar-se'n, haver-hi, eixir-se'n*).
- Usos del pronom *en* en funció de complement predicatiu amb alguns verbs (*dir-se, fer-se, elegir, nomenar, designar*).
- Ús de *li* o *hi* en els datius inanimats.
- Canvi de funció, de complement directe a complement indirecte, en oracions amb un verb factitiu quan apareix un complement directe explícit (*Son pare hui l'ha fet estudiar. Son pare hui li ha fet estudiar la lliçó.*)

- Variació diatòpica. Variació lingüística i adequació al context en l'ús dels pronoms febles.
- Combinacions ternàries. Combinacions impossibles de pronoms febles (*en+ho, hi+ho, en+en, hi+hi*) i combinacions estranyes o poc freqüents (*la'n, l'en*, combinacions de quatre pronoms febles).
- Dislocacions. Usos pleonàstics propis i no recomanables.
- Pronoms relatius. Usos especials. Relatiu locatiu amb valor metafòric (*He llegit un relat en què / en el qual apareixes tu com a protagonista.*). Supressió d'usos pleonàstics dels pronoms febles en oracions de relatiu. Construcció de relatiu precedit de verb (*introduït el qual...*). Frases relatives datives i partitives amb duplicació pronominal (*És una persona a qui no se li pot dir res.*). Ús de *que* o *qui* en oracions relatives sense antecedent explícit quan fan referència a una persona. Ús del relatiu darrere de preposicions tòniques o compostes.
- Pronoms interrogatius reforçats per un substantiu interjectiu (*Què dimonis fas? Què collons vol?*).
- Pronoms indefinits cultes (*hom, altri, quelcom, qualssevol, qualssevulla...*).

d) Article i determinants

- Article definit. Ús de l'article davant dels topònims estrangers (*l'Índia, Los Angeles, la Meca*). Ús de l'article en enumeracions de substantius que presenten una estreta relació semàntica (*El professorat, alumnat i PAS es van reconciliar*). Valor emfàtic i valor substantivador. Presència o absència de l'article en expressions temporals, topònims, proverbis i expressions lexicalitzades (*donar l'abast, anar a escola, jugar a cartes, alçar el cap...*).
- Article personal. Usos generals i lexicalitzats (*el rei en Jaume, la Torre d'en Doménec*).
- Article neutre amb valor abstracte o amb funció intensiva. Formes normatives.
- Demonstratiu. Variants geogràfiques: la doble gradació i la triple gradació. Demonstratiu amb valor despectiu en posició postnominal (*El xiquet aquest és insuportable*). Usos abusius dels demostratius (*No tinc cotxe i *aquest és imprescindible*).
- Altres determinants anafòrics (*l'esmentat, el dit, el mencionat...*).
- Possessius. Formes tòniques, ús de *llur* i *llurs*. Formes àtones, davant de noms de relacions de parentiu i les paraules *casa* i *vida*, formes de tractament amb *sa* o *ses* (*Sa Santedat, Ses Majestats*), expressions lexicalitzades (*cada terra fa sa guerra*).

- Expressions lexicalitzades amb possessiu posposat (*a càrrec seu, de part vostra, a gust meu...*). Expressió de la pertinença: ús del pronom *en* i dels pronoms datius amb valor possessiu (*...en coneixia l'origen; li feia mal l'esquena...*).
- Quantificadors. Numerals: lectura de fraccions (*dos setens*), numerals col·lectius (*quarantena, grossa, lustre, qüern...*), prefixos cultes (*hemi-, semi-, mono-, tetra-...*), formes compostes (*bimestral, bimensual, quinquenni...*).
- Quantitatius. Usos i funcions. Formes tradicionals (*manco, quinzet*) i formes d'especial dificultat (*cada, tal*).
- Indefinits cultes *mant, qualque, sengles...* Distribució de: *altre, un altre, l'altre, d'altre*. Les formes *n'hi ha que* i *hi ha qui* com a plurals d'*algú*.

e) Adjectiu

- Classes d'adjectius: qualificatius (*persona admirable*), de relació (*cavitat bucal*), adverbials (*visita circumstancial*). Formes i funcions. Complement del nom.
- Posició de l'adjectiu: preferentment posposat al substantiu (*exercici següent*). Valor emfàtic o afectiu de l'anteposició (*un greu problema*). Col·locacions: adjectius anteposats amb valor semàntic propi (*plena ocupació, mal gust*). Restriccions en l'anteposició de l'adjectiu.
- Concordança de l'adjectiu quan afecta més d'un substantiu de gènere i nombre diferent, en posició anteposada (*bona anàlisi i criteri*) o posposada (*anàlisi i criteri bons*); diversos adjectius que afecten un nom (*El treballador conjuga les habilitats manual, mecànica i intel·lectual*). Gènere i nombre d'adjectius determinats per substantius o provinents de substantius (*blau cel, carabassa*).
- Graus de l'adjectiu. Formes cultes (*ulterior, paupèrrim, antiquíssim*). Expressió del superlatiu amb afixos: *arxi-* (*arximilionari*), *re-* (*regraciós*), *-èrrim* (*ubèrrim*).
- Adjectius variables i invariables. Casos que plantegen dificultat (*prudent, comú/na, agrest/a, entusiasta*).

f) Verb

- Temps i aspecte, mode. Ús de l'indicatiu i el subjuntiu. Formes no personals. Verbs irregulars: irregularitats ortogràfiques, fonològiques i morfològiques. Perífrasis modals (d'obligació, de probabilitat, d'aproximació, de capacitat o autorització) i perífrasis aspectuals (d'imminència, de durada, de continuïtat). Formes i funcions dels complements verbals: complement directe, complement indirecte, complement de règim, complement circumstancial. Predicat no verbal. Usos dels verbs *ser* i *estar*: Usos atributius i usos locatius.

- Concordança verbal en oracions compostes o complexes (condicionals: present d'indicatiu – futur; imperfect de subjuntiu – condicional; plusquamperfect de subjuntiu – condicional perfect).
- Ús del mode indicatiu amb alguns adverbis de dubte (*potser vindrà*).
- Verbs reflexius (*rentar-se*). Verbs pronominals: verbs que es conjuguen amb el pronom *hi* (*veure-hi, sentir-hi, haver-hi*) i expressions del tipus *no s'hi val*; verbs que es conjuguen amb el pronom *es* (*adir-se, adonar-se, desdejunar-se, penedir-se...*); verbs que es conjuguen amb dos pronoms (*anar-se'n, eixir-se'n, tornar-se'n*). Diferències semàntiques dels verbs pronominals i no pronominals (*anar-se'n / anar, seure / asseure's*). Verbs no pronominals (*callar, caure*).
- Verbs defectius (verbs meteorològics, *caldre, dar, haver-hi*).
- Verbs amb complement de règim. Coordinació de verbs amb diferents complements de règim (**S'ha enamorat i es casarà amb Laia / S'ha enamorat de Laia i s'hi casarà.*)
- Formes no personals. Usos i restriccions.
- Infinitiu, usos inadequats: recapitulació (**Finalment, dir que...*), imperatiu (**no córrer*); ús de l'article quan expressa una acció (**no li agrada el matinar*), formació errònia d'infinitius per derivació (**atemoritzar per atemorir, *insertar per inserir, *reflexar per reflectir*).
- Gerundi, usos inadequats: especificatiu (**Han publicat un decret nomenant-lo director general.*), copulatiu (**Va caure topant la cara contra el rastell.*), formes velaritzades del gerundi (**caiguent, *visquent, *ploguent*).
- Participi. Formes de participi de present en contrast amb el gerundi (*dorment / dormint, ixent / eixint, examinand / examinant*). Participis amb formes diferents per a significats diferents (*coure: cuit / cogut*). Dobles formes en alguns participis de la tercera conjugació (*oferit / ofert, reblit / reblert*).
- Variació diatòpica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i les variants geogràfiques estàndard (*traure / treure, nàixer / néixer, siga / sigui, haguessen / haguessin, patix / pateix*) i amb l'ús (*alçar-se / llevar-se, llavar / rentar, anar / vindre*).
- Variació diafàsica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i els nivells de formalitat del context comunicatiu (*servixes / serveixes, servisca / servesca, sigut / estat, cullga / culla*).

g) Adverbi

- Adverbi. Definició, formes i funcions. Locucions adverbials.
- Classes d'adverbis. Classes formals: adverbis en *-ment* (*ràpidament, fàcilment*); adverbis adjectivals o adverbis curts *clar* (*parlar clar*), *alt* (*volar alt*), *prim* (*filat prim*), *brut* (*jugat brut*); adverbis quantitius *molt* (*menjar molt*), *poc* (*ser poc hàbil*); adverbis demostratius *ací, allí, allà*; adverbis preposicionals *dins, damunt, després*; adverbis amb funcions diverses *així, ahir, encara, ja, prompte, enjorn*; locucions adverbials *a la babalà, de bestreta*. Classes funcionals: adverbis de predicat (de manera: *Anem bé*; de lloc: *Ves dalt*; de temps: *Ara aniré*; de quantitat: *No parla gens.*); adverbis oracionals (modals: *Probablement ho sabran*; afirmació: *Sí que vaig anar*; negació: *No m'ho havien dit.*); adverbis textuals (*Primerament els vaig explicar la teoria de la conspiració*).
- Limitacions en el text de l'ús dels adverbis en *-ment* i alternança amb locucions adverbials (*de sobte / sobtadament, debades / de franc / gratuïtament*). Adverbis i locucions adverbials morfològicament pròximes a alguns adverbis en *-ment* i semànticament diferents (*bo / bonament, en resum / resumidament*). Restriccions en adjectius que no poden formar adverbis en *-ment* (adjectius de colors, gentilicis...). Llibertat en la formació de nous adverbis en *-ment* (*fusterianament, dalinianament...*). Funció adverbial de negació de les expressions *en ma vida, en ta vida, en sa vida*.
- Construccions superlatives *al màxim de, al mínim de, al millor que, al més prompte / aviat possible...*
- Negació i elements gramaticals de la negació. Ús de l'adverbi expletiu *no*: en oracions comparatives (*Parla més que no calla*); amb verbs de temor en mode subjuntiu (*Temia que la pluja no fera mal a la collita*). En oracions temporals introduïdes per *abans que, fins que* i *abans* (*Canvia't abans que els teus cosins no vinguen. No vindrà fins que no acabe. Canvia't abans no vinguen els teus cosins*). En oracions amb *ningú, res, gens, cap, enlloc, mai, tampoc, en ma vida, ni un, ni l'un ni l'altre* anteposats al verb (*Ningú no ha vingut. Res no diu...*). Addició de l'adverbi *no* en respostes curtes amb *ningú, res, gens, cap, mai, (no ningú / ningú, no res / res, no gens / gens, no cap / cap, no mai / mai)*. Partícula *pas*, usos literaris més generals.
- Usos concrets de determinats adverbis o locucions adverbials: *corrents* (*Va arribar corrents amb tren*), *inclusivament i exclusivament* (*La matrícula serà de l'1 al 15 de febrer inclusivament*), *amb escreix* (*Va superar la prova amb escreix*), *escaig* (*Vaig*

haver de pagar mil euros i escaig), enlloc (L'has vist enlloc?), força (L'examen era força complicat), dempeus (Quan va arribar l'autoritat tots es van posar dempeus), (a) tothora (Tothora és al bar), enjorn o d'hora (Arribarà enjorn / d'hora) l'endemà (Se'n va anar el dia 15 i va arribar l'endemà mateix), pel cap alt (D'això, en deuen haver passat 10 anys pel cap alt), suara (fa poc), tostemps (sempre), ultra mesura (en un grau excessiu). Locució de + lloc + estant (de casa estant, de Borriana estant).

- Lexicalització de locucions adverbials: *a les hores / aleshores, alhora / a l'hora, en l'aire / enlaire, pot ser / potser, sobre tot / sobretot, en lloc / enlloc...*

h) Preposició

- Preposicions i sintagmes preposicionals. Classificació, usos i funcions. Preposicions àtones i tòniques. Preposicions simples i compostes. Locucions preposicionals i preposicions habilitades.
- Ús d'expressions amb la preposició *de* (*por de, esment de, diferent de, olor de, pudor de, sabor de, gust de, camisa de ratlles...*).
- Ús genuí de les preposicions en la fraseologia (*passar en net, posar en relleu, amb molta honra...*).
- Usos de la preposició *a* (o *de*) davant de complement directe en contextos lexicalitzats (*He sentit a dir. Mira d'arribar prompte. La meua idea era de fer-ho d'una altra manera*). Usos de la preposició *a* en la construcció indefinit + *a* + infinitiu (*No tenia res a dir. No trobava cap idea a desenvolupar*).
- Contextos amb coincidència de dues preposicions àtones. Contraccions (**En comptes d'a l'alumnat, dis-ho al professorat / En comptes de dir-ho a l'alumnat, dis-ho al professorat*). Coordinació de sintagmes preposicionals amb preposicions diferents (**Confia i desconfia d'ells. Confia en ells i en desconfia*), sense preposicions (**Vol i pot fer-ho / Vol fer-ho i ho pot fer*), amb el nucli dels sintagmes comú (**La democràcia és el govern de i per a les persones / La democràcia és el govern de les persones i per a les persones*).
- Preposicions i locucions prepositives arcaiques o literàries (*devers, envers, vers, ultra, via, a despit de, per mor de...*).
- Normes de redacció i estil habituals en l'ús de les preposicions. Datació de documents (*Pedreguer, 20 de juny de 2018*).

6.2 DISCURS

- Producció d'un discurs coherent, cohesionat i adequat a la situació comunicativa. Utilització de manera apropiada d'estructures organitzatives variades, una àmplia sèrie de connectors i altres mecanismes de cohesió.

a) Adequació

- Relació del text amb la situació comunicativa.
- El text s'ha d'ajustar amb garantia a la finalitat o funció comunicativa, a la tipologia textual i al gènere textual (format, parts del text i elements paratextuals). El missatge i la manera de comunicar-lo ha de respondre a la situació, al canal (oral o escrit), als interlocutors i a la relació social entre aquests, i ha d'utilitzar la varietat diafàsica i la correcció lingüística pròpia de la situació comunicativa. S'han de respectar les normes socials i de cortesia i fer un bon ús dels elements paratextuals i de les normes tipogràfiques. En els textos orals cal fer un ús correcte de l'entonació i de la comunicació no verbal.
- Domini de les varietats de la llengua: diatòpica (geogràfica), diacrònica (històrica), diastràtica (social) i diafàsica (varietats funcionals o registres). L'estàndard: models i ús coherent.

b) Coherència i cohesió

- El text com a unitat global de significat. Pertinència del contingut. Selecció de contingut rellevant. Estructuració del contingut. Ordenació lògica de les idees. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats. Equilibri entre simplificació i comprensió del text: mesura, coherència i pertinència.
- El discurs ha de ser clar i ha d'estar ben estructurat. Els paràgrafs han d'estar ben elaborats, tot tenint en compte el contingut i l'estructura del paràgraf i del text.
- El text ha d'acomplir les regles de la coherència: no-contradició, progressió, repetició i relació. També ha de tindre en compte les diferents classes de coherència: coherència en l'enunciat, coherència entre enunciats i coherència global.
- Construcció i interpretació del discurs. Organització interna del text. Introducció, desenvolupament i conclusió de la unitat textual. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si.
- Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context

extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores, comparacions, analogies, metonímies, sinècdokes).

- Connexió. Formes i funcions. Categories lèxiques dels connectors. Connectors oracionals, connectors textuais i marcadors discursius. Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Expressions i mecanismes d'iniciació dels discursos oral (salutació, presa de contacte) i escrit (encapçalaments, ortotipografia, títols, subtítols, mecanismes d'aproximació al lector...).
- Expressions i mecanismes d'introducció del tema (focalització i tematització).
- Expressions i mecanismes de desenvolupament del discurs. Manteniment del tema: correferència; anàfora, catàfora i dixi (personal, espacial i textual); repetició (sinonímia, hiperonímia, hiponímia, proformes lèxiques); reformulació (paràfrasis i aclariments). Ampliació del tema: exemplificació; al·lusions, referències, cites i evocacions; definicions, reformulacions, enumeracions, seqüenciacions temporals; reforç (precisió i matisació); contrast; conseqüència. Rebuig del tema. Personalització (punt de vista). Canvi de tema: obertura o tancament d'una digressió, recuperació del tema.
- Expressions i mecanismes de conclusió del discurs. Resum o recapitulació.
- Expressions i mecanismes de tancament dels discursos oral (tancament i acomiadament) i escrit (fórmules o expressions de comiat).
- Cortesia. Expressions i mecanismes de tractament i d'interacció amb l'interlocutor: sol·licitar a l'interlocutor que comence el discurs; reaccionar a la sol·licitud de començament del discurs; indicar que se segueix el discurs amb interès, amb incredulitat, indiferència o resignació, admiració; controlar l'atenció de l'interlocutor; demanar silenci; cedir el torn de paraula; demanar el torn de paraula; interrompre. Recursos dilatoris: usar paraules falca. Usos o absència de formes i expressions de tractament: usos dels pronoms *tu*, *vosté* o *vós*; ús de *nosaltres* per *jo*.
- Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.
- Usos dels signes de puntuació. Posició dels signes de puntuació. Contacte entre signes de puntuació. Signes de pausa: coma, punt i coma, punt, dos punts, punts suspensius. Signes d'entonació: interrogació i exclamació. Incisos: guions, parèntesis, claudàtors, cometes. Altres signes gràfics: asterisc, barra inclinada, signe de paràgraf. Omissió de la coma entre subjecte i predicat i entre predicat i

complements. Casos en què no hi ha correspondència entre les pauses d'entonació i l'ús del signe de puntuació. Signes per a introduir incisos: gradació.

6.3 LÈXIC I SEMÀNTICA

a) Vocabulari

- Repertori lèxic reeixit. Ús i reconeixement de tot tipus de vocabulari (estàndard, col·loquial, dialectal, vulgar, terminologia específica d'ús general, neologismes, arcaïsmes, geosinònims, paraules comodí, paraules crossa, barbarismes, manlleus), formes genuïnes d'expressions idiomàtiques, enunciats fraseològics (frases fetes, locucions i refranys), especialment el vocabulari i la fraseologia que es relacionen amb els continguts temàtics del nivell.

b) Significat

- Precisió lèxica en la llengua general i en els llenguatges d'especialitat. Camps semàntics: sinonímia, antonímia, polisèmia... Interferències lèxiques: barbarismes, falsos sinònims, ultracorreccions.
- Expressions fraseològiques: ordenació d'elements, col·locacions, locucions i frases fetes. Reformulacions i nominalitzacions (en el llenguatge periodístic, en el discurs acadèmic i en els llenguatges d'especialitat). Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència (repetició, hiperonímia, hiponímia, sinonímia, mots generals) i de sentit (complementarietat, antonímia, oposició relativa, relacions pragmàtiques). Paraules tabús, eufemismes i disfemismes. Onomàstica, antroponímia i toponímia.
- Semàntica pragmàtica: substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia. Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoque...

c) Formació de paraules

- Paraules simples i paraules complexes. Processos de formació de paraules: derivació i composició, conversió, reduplicació, truncament i formació de sigles.
- Derivació. Prefixació i sufixació. Prefixació, prefixos recategoritzadors. Sufixació, sufixos fossilitzats, sufixació lèxica (nominalització, adjectivació, verbalització, adverbialització), sufixació valorativa (diminutius, augmentatius). Derivació parasintètica.
- Conversió o derivació zero. Processos morfològics de conversió i processos no morfològics: de lexicalització, d'elisió sintàctica i de nominalització metalingüística.

Composició. Compostos propis (nominals, adjectivals, verbals) i compostos sintagmàtics (nominals, adjectivals, verbals). Composició culta.

- Altres procediments de formació de mots: reduplicació, truncament i formació de sigles. Abreviació i apòcope. Onomatopeies.
- Mots patrimonials i cultismes. Pseudoderivats. Arcaïsmes, cultismes, dialectalismes, vulgarismes. Termes i terminologia: neologismes. Barbarismes i manlleus: criteris d'adaptació ortogràfica i fonètica dels manlleus. Calcs lingüístics: semàntics i sintàctics. Locucions i frases fetes.

d) Derivació de paraules

- Derivació (radical + afix). Prefixació (prefix + radical), sufixació (radical + sufix), parasíntesi (prefix + radical + sufix / prefix + radical + infix + sufix). Identificació de radical, prefixos i sufixos en paraules derivades. Infixos i els sufixos fossilitzats, matisos dels infixos en algunes paraules (*dormir / endormiscar-se, ferrer / ferreter, ferreria / ferreteria*). Canvi de categoria gramatical per addició del sufix. Suffixos valoratius: diminutius, augmentatius (valor afectiu i valor despectiu).
- Modificacions ortogràfiques i fonètiques, desplaçament de la síl·laba tònica (prefixos i sufixos tòncics i àtons), pèrdua, canvi i addició de fonemes. Derivats patrimonials i pseudoderivats.
- Nominalització. Noms derivats de noms: diminutius (*carreró*), augmentatius (*veuarra*), pejoratiu (*políticastre*), noms col·lectius (*teulada*), planta o arbre (*taronger*), ofici o activitat (*fuster*), corrent o doctrina (*simbolisme*). Noms derivats d'adjectius: qualitat (*bellesa*), dimensions (*grandària*), corrent o doctrina (*nacionalisme*), seguidors d'un corrent o doctrina (*nacionalista*). Noms derivats de verbs: acció o efecte (*publicació*), agent (*venedor*), lloc (*menjador*), instrument (*ventall*); derivats regressius de verbs (*endeví*), derivats progressius de verbs (*endevinalla*). Noms derivats d'adverbis (*davantal*).
- Adjectivació. Adjectius derivats de noms: relació o pertinença (*infantil*), possessió (*banyut*), qualitat, particularitat o defecte (*valuós*), gentilicis (*valenciana*). Adjectius derivats d'adjectius: adjectius de adjectivals (*rogenc*), de adjectivals ordinals (*nové*) i partitius (*dècim*); intensificadors o matisadors (*boniquet, grandàs*), superlatius (altíssim); positius, comparatius i superlatius (*alt, superior, suprem*). Adjectius derivats de verbs: propietat d'un agent o pacient (*xarraire*), possibilitat (*desitjable*), tendència (*trencadís*), abundància (*agradós*). Adjectius derivats d'adverbis: relació o pertinença (*proper*).

- Verbalització. Derivats que expressen accions, processos o tendències relacionades amb el significat del radical. Verbs derivats de noms (*pedregar, gotejar, dosificar*). Verbs derivats d'adjectius (*agrejar, facilitar, humanitzar*). Verbs derivats d'adverbis (*sovintejar*). Verbs derivats de verbs (*plovisquejar*).
- Adverbialització. Adverbis derivats d'adjectius: adverbis en *-ment* de manera (*feliçment*), de punt de vista (*històricament*), temporals o aspectuals (*diàriament*), quantificadors quantitius (*terriblement*), adverbis modals (*possiblement*), connectors textuais (*consegüentment*). Adverbis valoratius derivats d'adverbis amb diminutiu (*promptet*) o augmentatiu (*tardíssim*). Locucions adverbials amb preposició o sufix (*a genollons, a rossegons*).

6.4 PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

a) Pronunciació

- Coneixement i domini pràctic dels criteris d'elocució de l'estàndard oral en contextos molt formals, formals i poc formals.
- Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica: elisió, sinalefa, neutralització, assimilació, dissimilació.
- Paraules amb les vocals o / e obertes i tancades que presenten vacil·lacions en la pronunciació.
- Fenòmens consonàntics de fonètica sintàctica: ensordiment, sonorització, emmudiment, sensibilització, assimilació, geminacions, metàtesi, epètesi.
- Sistemes vocàlics (tònic i àton) i consonàntics de les principals varietats geogràfiques.
- Grups sonors *dins, fons* i *trans*. Pronunciació [ks] o [gz] de la grafia x. Pronunciació de mots amb consonant velar sorda. Pronunciació de la s i de la r en paraules prefixades. Pronunciació dels grups consonàntics cultes.
- Processos fonològics en l'adaptació i pronunciació de paraules estrangeres. Pronunciació de paraules amb accent divergent en llengües del nostre entorn.
- Accent, ritme i entonació; patrons tonals d'elements lèxics aïllats: pronunciació de paraules cultes (*medul·la, diòptria*); doble possibilitat d'accentuació (*poliedre/políedre, saxofon/saxòfon*) i pronunciació de paraules estrangeres.
- Accent principal i accents secundaris en paraules compostes o amb afixos. Paraules tòniques i paraules àtones. Accent articuladori.
- Entonació, prosòdia i ortoèpia.

b) Ortografia

- Sistema vocàlic tònic i àton. Vacil·lacions en l'ús de les vocals. Ortografia *a/e* d'alguns formants cultes (*astigmatisme, arterioesclerosi*). Alternança *o/u, i/e* en paraules patrimonials i en pseudoderivats (*full / foli, món / mundial, línia / alinear*). Compostos i derivats amb *e* de suport o sense (*infraestructura, reeixir, hidrosfera*). Vocalisme en contrast amb llengües del nostre entorn (*afusellar, antiguitat, bambolina, emparar, ciment, sarbatana*). Paraules invariables acabades amb *-us* (*lapsus, porus, rictus*). Adaptació vocàlica dels manlleus (*esprint, voleibol*).
- Accentuació gràfica. Variació geogràfica en l'accentuació de la *e* d'acord amb la pronunciació (*anglés / anglès, café / cafè, comprén / comprèn, seté / setè, conèixer / conèixer*). Paraules que presenten dificultats als parlants: cultismes d'ús restringit (*alvèol, èczema, cotilèdon*), exotopònims i antropònims adaptats (*Himàlaia, Marràqueix, Èsquil*), paraules d'ús general (*avar, letargia, libido, olimpíada, període, pneumònia, tèrmits, xassís*). Accentuació de mots compostos (*pèl-roig, despús-demà, cefalotòrax*). Accentuació en els llatínismes i en els manlleus, els antropònims i els topònims no adaptats (*Curriculum vitae, faraday, Los Angeles*). Paraules amb doble possibilitat d'accentuació (*càstig / castic, imbècil / imbecil, políedre / poliedre, xòfer / xofer*). Formes i usos de l'accent diacrític.
- Usos i funcions de la dièresi. Parelles de mots que es diferencien per la dièresi (*fluït / fluid, fruit / fruit, reina / reïna*). Dièresi en vocal àtona derivada d'una paraula en què aquesta vocal és tònica (*aïllar / illa, traïdor / traïr*). Casos de concurrència de dièresi en una paraula (*arguïble, argüir, arguït, argüia*). Cultismes acabats en *-tat* i *-itzar* (*gratuïtat, arcaïtzar*). Casos d'estalvi de la dièresi.
- Usos del guionet. En paraules compostes. Al final de línia. En separació de síl·labes. En símbols i altres usos especials (*goma-2, omega-3, àcid d-lisèrgic*).
- Apostrofació i contracció. Usos habituals. Apostrofació de les sigles i acrònims (*l'ONU, la UEFA, la IBM, l'NBA, l'UJI, l'AVL, la UGT. d'UGT*). Apostrofació i contracció en topònims propis o adaptats i en exotopònims no adaptats, noms comercials, publicacions, símbols... (*del Comtat, al Caire, als Ports, a El Escorial, a l'Havana, d'El Temps, d'Els pilars de la Terra, de Hawaii, de €, el Na₂O*).
- Consonants oclusives i labiodentals. Ortografia de la *b* i la *v*. Pseudoderivats (*avortament / aborció, devia / deïbit*). Compostos amb *cap-*, *prop-* (*captindre's, cabdill, proppassat, propvinent*). Grups consonàntics cultes *pn-*, *ps-*, *pt-*, *ts-* a

principi de paraula (*pneumònia, psiquiatria, pterosaure, tsunami*). Manlleus i exotopònims adaptats (*coala, màrqueting, judoka, Qatar, Iraq, l'Havana, Biscaia, Anvers*). Duplicacions d'oclusives (*addició, posttònic, suggestió, sangglaçar*). Mots cultes o complexos (*apotegma, molibdè, tungsté*).

- Consonants alveolars. Paraules compostes i paraules derivades (*asimètric, antisocial, bisexual, contrasentit, entresol, parasíntesi, preselecció, semisuma, sobreseïment, assentar, pressentir, ressuscitar, transsudació, psicossocial*). Cultismes i paraules remarcables ortogràficament (*barnús, desembre, èczema, Ignasi, sentinella, sotsobrar, Veneçuela, zitzània*).
- Consonants palatals. Ortografia de les palatals en relació amb els sons i els contextos ortogràfics (*Xàtiva, caixa, feix, xiquet, panxa, cotxe, Elx, cartutx, jove, germà, projectar, platja, fetge, mig, roig*). Manlleus adaptats (*Txad, Txetxènia, haixix*).
- Consonants laterals. Paraules amb *-l* final (*bonítol, cerebel, cérvol / cervo, nínxol / ninxo*), amb *-ll* final i derivats (*crystal·lí / cristalleria / cristal·lí, gall / gallina / Gàl·lia, metall / metàl·lic*). Homòfons i parònims amb consonants laterals (*vila / vil·la, anular / anul·lar*). Cultismes amb *l-* inicial (*labial, labor, lacrimal, lacustre, laic, lentilla, literari*). Variació geogràfica de les grafies geminades *tl* i *tll* (*motle / motlle, ametla / ametlla, vetla / vetlla*).
- Consonants nasals. La *n* i la *m* davant de *f* i *r* (*èmfasi, trumfo, somriure, panfigo, confit, conrear, Enric*). La *n* i la *m* en posició final de paraula (*caiman, divan, dron, rom, tarquim*). Aplecs *-mm-*, *-nn-*, *-mn-*, *gn-* en paraules cultes o d'especial dificultat (*gamma, summe, annals, sexenni, escamnar, mnemotècnia, gnom, gnosi*).
- Consonants ròtiques. Les grafies *r* i *rr* en paraules prefixades (*arrítmia, correferència, irreal, autoretrat, contrarevolució, preromàntic, vicerector*), en paraules compostes (*Vila-real, barba-roig*), en paraules amb formants cultes o d'especial dificultat (*otorrino, ornitorrinc, trirrem, hemorràgia, prorrata, prorrompre, erradicar, sabre, crebantar, orquestra*).
- Grafia *h*. En manlleus adaptats (*hoquei, hámster, handbol*), en cultismes (*subtrahend, hidròfob, híbrid, hèlix, hexagonal, holograma*). La *h* aspirada en onomatopeies i manlleus (*ha, ha ha ha, hippy, hawaià*), altres formes de representar aquest so (*Jerez, Khartum, Reich*). Paraules habituals amb vacil·lacions en l'ús de la *h* (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*). Homòfons i

parònims amb *h* i sense (*ala / hala, aprendre / aprehendre, hom / om, ostatge / hostatge*).

- Convencions. Usos de les majúscules i minúscules. Funció demarcativa i funció distintiva de les majúscules. Usos de les majúscules en noms propis, de persona, divinitats, llinatges, dinasties, malnoms, renoms, pseudònims... i d'animals o plantes singularitzats; en noms propis d'objectes singularitzats i de vehicles; marques de productes i denominacions oficials d'origen; en noms d'institucions, organismes, entitats, empreses, establiments i òrgans de gestió; en les festivitats i celebracions populars; en fets històrics singulars; en planetes, constel·lacions i estrelles; en noms de monuments i edificis singulars; en els topònims, corònims i altres denominacions geopolítiques; en les formes protocol·làries de tractament; en els plans d'estudi, assignatures i titulacions; en els títols de llibres, obres teatrals, musicals, cinematogràfiques i d'arts plàstiques; en les lleis, codis jurídics i altres disposicions legals; en les entitats abstractes instituïdes oficialment, impostos...; en els noms de congressos, seminaris, certàmens...
 - Usos de la lletra redona, la cursiva, la versaleta i la negreta.
3. Usos de les abreviatures, sigles, acrònims i símbols. Escriptura de números i nombres (xifres, magnituds, quantitats...) en lletra o en xifra d'acord amb el context.

3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

A) B2:

1r trimestre: temes 1-4

2n trimestre: temes 5-8

3r trimestre: temes 9-12

TÍTOL DE LA UNITAT	Estructures lingüístiques	Lèxic	Expressió i comprensió escrites	Expressió i comprensió orals	Mediació escrita i oral
TEMA 1 Relacions personals i socials, descripció de persones	El vocalisme. El gènere dels substantius. El present d'indicatiu.	Relacions personals i socials. Adjectius sobre descripció física i psicològica.	EE: el correu electrònic. CE: personalitats.	EO: el text descriptiu, descriure una persona. CO: com era L'Home Elefant.	Mediació oral: relacions personas, descripcions.
TEMA 2 La llar i l'entorn	La síl·laba, diftongs, tònica i accents. Els determinants. El futur.	Vocabulari sobre la llar i l'entorn.	EE: la instància CE: cases cova originals i ecològiques.	EO: el registre lingüístic. CO: ciutats desaparegudes.	Mediació escrita: descripció d'un plànol (Torrella).
TEMA 3 Menjar, dietes i restaurants	La dièresi. Els pronoms febles 1. Funció. L'imperatiu.	Lèxic sobre dietes i restauració.	EE: la recepta CE: restauració.	EO: el diàleg (l) CO: menjar i emocions.	Mediació escrita: correu electrònic sobre la carta d'un restaurant.
TEMA 4 Salut (física i mental) i malaltia,	Apostrofació, contracció i guionet. Els pronoms febles 2. El present de	Lèxic sobre salut, parts del cos, malalties i esports.	EE: l'entrada de blog. CE: malalties.	EO: donar i demanar consells, el text instructiu CO: remeis casolans.	Mediació escrita: infografia sobre hàbits saludables.

esports	subjuntiu.				
TEMA 5 Treball i relacions professionals	Les consonants oclusives. Els pronoms febles 3. L'imperfet d'indicatiu	Vocabulari sobre treball i professions.	EE: el currículum i la carta de motivació. CE: treball.	EO: l'entrevista de treball. CO: el treball del dia de demà.	Mediació oral: professions amb futur.
TEMA 6 Viatges, transport i turisme	Les consonants alveolars. Els pronoms febles 4. El passat simple i el passat perifràstic.	Lèxic sobre viatges, transport i turisme.	EE: la reclamació. CE: viatge.	EO: la presentació. CO: turisme.	Mediació escrita: normes d'ús dels mitjans de transport.
TEMA 7 Cultura i espectacles	Les palatals 1, x i tx. Els pronoms febles 5. El passat perfet i el plusquamperfet d'indicatiu.	Lèxic sobre cultura i espectacles.	EE: la ressenya. CE: cultura.	EO: el diàleg (II). CO: cultura i espectacles.	Mediació escrita: explicar un espectacle teatral.
TEMA 8 Mitjans de comunicació i xarxes socials	Les consonants palatals 2, g i j. La combinació de pronoms febles. L'imperfet de subjuntiu.	Lèxic sobre mitjans de comunicació i xarxes socials.	EE: la carta al director. CE: mitjans de comunicació.	EO: el diàleg (III), idees complementàries. CO: els perills de les xarxes socials.	Mediació escrita: infografia sobre mitjans de comunicació i xarxes socials.
TEMA 9 Política i societat	Les lletres / i /·/ i els grups ll, tl i tl.	Lèxic sobre política i societat.	EE: l'informe. CE: política.	EO: la conversa formal. CO: la nostra societat.	Mediació oral: ajudes a la dependència.

<p>TEMA 10 Ciència i tecnologia</p>	<p>Els signes de puntuació. Les preposicions. Les formes no personals del verb.</p>	<p>Neologismes: lèxic sobre ciència i tecnologia.</p>	<p>EE: l'article d'opinió. CE: la bombeta més antiga del món.</p>	<p>EO: les declaracions públiques. CO: cablejat elèctric i aus.</p>	<p>Mediació escrita: taula periòdica dels elements.</p>
<p>TEMA 11 Medi ambient (natura, flora, fauna, clima)</p>	<p>Les abreviacions. Les conjuncions i els relatius. Les perífrasis i altres seqüències verbals.</p>	<p>Lèxic sobre natura, flora, fauna i clima.</p>	<p>EE: el text narratiu. CE: canvi climàtic.</p>	<p>EO: el text expressiu. CO: contaminació de la mar.</p>	<p>Mediació oral: previsió del temps a partir d'un mapa.</p>
<p>TEMA 12 Educació i llengua</p>	<p>Els sons del valencià. Els adverbis. La veu passiva.</p>	<p>Vocabulari sobre educació i llengua.</p>	<p>EE: prendre notes. CE: fer un esquema a partir d'un text sobre educació.</p>	<p>EO: l'anècdota CO: ensenyar sense literatura.</p>	<p>Mediació oral: explicar el que ha dit el professor.</p>

B) C1:

1r trimestre: temes 1-4

2n trimestre: temes 5-8 3r trimestre: temes 9-13

TÍTOL DE LA UNITAT	Estructures lingüístiques	Lèxic	Expressió i comprensió escrites	Expressió i comprensió orals	Mediació escrita i oral
TEMA 1 Relacions socials i personals	Síl·laba. Accent i dièresi.	Relacions personals i socials.	EE: El perfil en una xarxa social. CE: “ Per què cada cop tenim menys fills?”	CO: relacions familiars. EO: reunió de veïns diàleg sobre cites per Internet.	ME: correu electrònic
TEMA 2 Habitatge, llar i entorn	Vocalisme. Consonantisme.	Habitatge, llar i entorn.	EE: carta informal sobre habitatge. CE: Text sobre urbanisme i paisatge.	EO: diàlegs sobre compra i reforma d'habitatges. CO: “El segle de la llum”.	MO: explicar les normes de mobilitat amb patinet elèctric a una persona que se'n vol comprar un.
TEMA 3 Món del treball	Apostrofació i contracció. Guionet.	Expressions i refranys sobre treball i oficis.	EE: la carta formal. CE: lutiers.	EO: monòleg sobre el “treballador del	MO: jornada laboral.

	Article.			mes". CO: el cotreball.	
TEMA 4 Alimentació i dieta	Possessius. Flexió del nom i de l'adjectiu.	Alimentació i dieta. Refranys.	EE: article d'opinió. CE: poema de Vicent Andrés Estellés sobre menjar.	EO: tipus d'alimentació. CO: alimentació	ME: entrada de blog.
TEMA 5 Temps lliure, esports, oci i viatges	La flexió verbal.	Viatges, esports, música i oci.	EE: assaig breu sobre aprofitar el temps. CE: viatge.	EO: vacances. CO: "La vida en una SIM".	MO: any sabàtic.
TEMA 6 Mitjans de comunicació	La sintaxi verbal.	Mitjans de comunicació.	EE: resum sobre científics i periodistes. CE: escriure (Joan Francesc Mira).	EO: reptes virals. CO: comunicació audiovisual.	ME: Assaig sobre mitjans de comunicació o xarxes socials.
TEMA 7 Salut, cures físiques i assistència social	Els pronoms.	Salut, cures físiques i assistència social.	EE: text instructiu sobre hàbits de salut. CE: afeccions i necessitats	EO: esport i salut. CO: documental sobre gossos d'assistència i	MO: informar-se sobre una malaltia.

			nutricionals.	teràpia.	
TEMA 8 Cultura i activitats artístiques	La combinació de pronoms febles.	Cultura i activitats artístiques.	EE: ressenya o crítica. CE: dansa contemporània.	EO: art i grafit. CO: entrevista sobre música.	ME: interpretar un grafit.
TEMA 9 Activitats comercials i transaccionals	Pronoms relatius, interrogatius i exclamatius.	Lèxic sobre activitats comercials i transaccionals.	EE: anuncis i publicitat. El comentari en una xarxa social. CE: cadena de jogueteries.	EO: propina sí o no? CO: el Mercat Central de València.	MO: consum col·laboratiu.
TEMA 10 Educació i formació continuada	Els numerals. Els quantitatius. Els indefinits.	Lèxic sobre educació i formació.	EE: entrada de blog. CE: passeig per València.	EO: educació i cursos de llengua. CO: educació i formació.	MO: taller de ciències socials per a Batxillerat.
TEMA 11 Economia, indústria i ciència	Preposicions.	Lèxic sobre el tema.	EE: article divulgatiu. CE: plantes transgèniques.	EO: venda en línia. CO: economia col·laborativa.	ME: banalització de l'espai. Comentari en una xarxa social.
TEMA 12 Medi físic i clima	Conjuncions	Lèxic sobre clima i medi físic.	EE: text narratiu sobre clima i medi físic.	EO: canvi climàtic. CO: clima.	MO: calfament global.

			CE: efecte d'hivernacle i canvi climàtic.		
TEMA 13 Entorn sociocultural i polític	Els adverbis.	Lèxic sobre política i societat. Neologismes.	EE: crònica sobre festes locals. CE: "Una "drag" medieval".	EO: acció solidària. CO: els moriscos.	MO: moviment del <i>#Me Too</i> .

C) C2 (1r i 2n): 1r trimestre: temes 1-4 2n trimestre: temes 5-7 3r trimestre: temes 8-10

TÍTOL DE LA UNITAT	Estructures lingüístiques	Lèxic	Expressió i comprensió escrites	Expressió i comprensió orals	Mediació escrita i oral
TEMA 1 Relacions personals i socials	Fonètica, elocució i ortografia.	Lèxic sobre relacions personals i socials. Parasíntesi, derivació i composició.	CE: retrat de Pompeu Fabra. EE: textos descriptius. Descripció de llocs.	CO: els pecats i les virtuts. EO: paper de pares i mares, maneres de viure dels joves.	MO: la felicitat.
TEMA 2 El món del treball	Síl·laba i diftong. Accentuació i dièresi.	Lèxic i fraseologia sobre treball i professions.	CE: "Crisis, deslaboralització i cooperatives". EE: carta de presentació.	EO: monòleg sobre necessitats.	ME: correu electrònic sobre renda bàsica, dones i amor.
TEMA 3 Temps lliure, oci i turisme	Convencions gràfiques i ortogràfiques.	Vocabulari sobre temps lliure, oci i turisme.	CE: <i>Nesting</i> . EE: article d'opinió sobre turisme.	CO : resum sobre la Vall de Laguar. EO: treball o estades solidàries.	MO: traducció adaptada d'un text sobre turisme.
TEMA 4	Gènere i nombre	Vocabulari sobre	CE:	CO: sobre	MO: habitatge i

Habitatge, llar i entorn	del substantiu i de l'adjectiu.	habitatge, llar i entorn. Sinònims i parònims.	“Mediterrani”. EE: blog sobre temes d'actualitat.	habitatge i entorn. EO: gentrificació.	barri.
TEMA 5 Medi físic i sostenibilitat	Quantificadors. Determinants.	Lèxic sobre el tema. Neologismes i cultismes.	CE: “La gestió del foc”. EE: assaig breu sobre incendis.	CO: contaminació. EO: pluges torrencials.	ME: Dia Internacional de l'Alimentació.
TEMA 6 Mitjans de comunicació	Pronoms.	Reflexió sobre mitjans de comunicació. Figures retòriques.	CE: periodisme. EE: article d'opinió sobre À Punt.	CO: sobre mitjans de comunicació. EO: el fals directe.	MO: falca radiofònica sobre premi Sambori.
TEMA 7 Alimentació i restauració	Els verbs. Les perífrasis verbals. Verbs transitius i intransitius. Verbs pronominals.	Lèxic sobre alimentació i restauració.	CE: “Els 4 Gats”. EE: text instructiu: article sobre una recepta de cuina.	CO: “alimentació i emocions”, Aina Monferrer. EO: xarrada sobre alimentació.	MO: l'alimentació a les ciutats. La <i>reganyà</i> d'Alzira.
TEMA 8 Entorns culturals i artístics.	Preposicions.	Lèxic sobre el tema. Varietats i registres.	CE: “Creacionistes de la secreta”. EE: text	CO: Tirant lo Blanc i Joanot Martorell. EO: educació.	MO: biblioteques.

Educació i formació			expositiu sobre espectacles teatrals. Assaig breu.		
TEMA 9 Béns i serveis. Economia i activitat comercial	Els adverbis. Locucions adverbials.	Lèxic sobre economia, béns i serveis. Onomàstica, toponímia i antroponímia.	CE: Black Friday. EE: notícia sobre la Llei de Dependència.	CO: economia, activitat comercial, béns i serveis. EO: obsolescència programada.	MO: associació de músics.
TEMA 10 Llengua i comunicació. Política i societat	Conjuncions i connectors.	Vocabulari sobre sociolingüística.	CE: sobre el valencià i l'AVL. EE: article d'opinió sobre el coneixement del valencià.	CO: "Sons de l'edat mitjana". EO: drogues, denúncies i sistema judicial.	ME: assaig breu sobre normativa dels mitjans de transport.

4. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

A) Metodologia general i específica de l'idioma

Metodologia general

En la present programació, atendrem els següents principis metodològics per a tots els nivells:

- Els objectius se centren en l'ús efectiu de l'idioma per part de l'alumne; per tant, les pràctiques d'ensenyament i aprenentatge s'orientaran de manera que l'actuació d'aquest ocupe el major temps possible.
- El paper del professorat serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar la seua actuació, orientar-lo i indicar-li com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.
- Tenint en compte els objectius generals i específics establits, les activitats d'ensenyament i aprenentatge se centraran fonamentalment en aquelles a què l'alumnat haurà d'enfrontar-se en situacions de comunicació real –aço és, activitats de comprensió, producció, interacció i mediació – a través de tasques que impliquen les esmentades activitats.
- Les característiques de les activitats que s'han de dur a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les seues condicions de realització (quan i com) s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.
- Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per a garantir una major exposició directa.
- Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i es proposaran diferents activitats en què es promoga la dinàmica de grup(s). Per a tal fi, es crearà un clima de col·laboració, empatia, respecte i interès.
- Els mitjans, mètodes i materials que s'utilitzen seran el més pròxims possible a aquells que l'alumnat puga trobar-se en el curs de la seua experiència directa amb l'idioma objecte d'estudi, i se seleccionaran en funció de la seua idoneïtat per a aconseguir els objectius establerts.
- La introducció de les TIC en l'ensenyament d'idiomes ha suposat una fita molt important i eficaç per a l'ensenyament/aprenentatge de llengües. Gràcies a estes, l'aprenentatge de llengües s'ha fet molt més assequible a tots i, alhora, han facilitat la comunicació i l'intercanvi d'experiències amb altres pobles més distants.

Metodologia específica

Aprentatge per tasques

Si concebem l'idioma com un sistema lingüístic per a la comunicació en distintes situacions d'interacció social, els estudiants d'idiomes són membres d'una societat que compleixen tasques no específicament relacionades amb la llengua. Aquesta perspectiva implica aprendre usant la llengua per als fins per als quals s'utilitza normalment.

Pel que fa a competències més generals, cal dir que el desenvolupament d'habilitats socioculturals requereix un coneixement de la cultura associada amb l'idioma objecte d'estudi que ha d'adquirir a través de tasques en què s'utilitzen materials autèntics que li permeten entrar en contacte directe amb la cultura en qüestió.

D'altra banda, la competència d'aprendre a aprendre està encaminada a potenciar en l'alumne la seua capacitat d'autoaprenentatge. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumne estratègies d'aprenentatge adequades per a l'autoformació, així com actituds positives cap al procés d'ensenyament-aprenentatge.

L'ensenyament per tasques proposa convertir les interlocucions parlades i les produccions escrites esmentades en instruments per a l'assoliment d'un producte final —una tasca— que també és una acció comunicativa. Els aprenents als quals es proposen tasques a acomplir s'immergeixen en una situació comunicativa que els reclama un seguit de competències específiques per a les quals es capaciten mitjançant estratègies i aprenentatges textuals i lingüístics. És en aquestes tasques en què el sistema lingüístic s'utilitza de manera significativa i adequada al context. S'haurà d'aplicar, doncs, una metodologia que proporcione a l'alumnat les competències i destreses necessàries per a realitzar les tasques amb eficàcia. Açò vol dir que els distint tipus de competència consignats es presentaran a l'alumne de manera integrada dins de tasques comunicatives. Caldrà posar especial atenció al fet que les competències purament lingüístiques siguen només un vehicle per a la comunicació.

Atés que les tasques se centren fonamentalment en l'alumne i en la seua actuació, el paper del professor serà el de presentador, impulsor i avaluador de l'activitat, valorant l'ús adequat de l'idioma per damunt del coneixement del sistema teòric d'aquest i de la mera correcció formal. A més, haurà de tenir en compte que els errors de l'alumne són inevitables, que han d'acceptar-se com a producte de la interllengua de transició, i per tant, no han de tindre's en compte excepte quan siguen sistemàtics o interferisquen en la comunicació.

En conclusió, doncs, per a potenciar l'ús adequat de l'idioma, el professorat presentarà una sèrie d'experiències d'aprenentatge que estimulen l'interés i la sensibilitat cap a la cultura i la llengua objecte d'estudi, fomenten la confiança de l'alumne en si mateix a l'hora de comunicar-se, augmenten la motivació per a aprendre dins de l'aula i desenvolupen la capacitat per a aprendre de manera autònoma.

B) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

Activitats

Cada unitat didàctica s'inicia amb una activitat d'escalfament, l'objectiu de la qual és presentar-ne els continguts. A continuació, cada unitat conté activitats (**tasques possibilitadores**) diverses, necessàries per a resoldre la tasca final. A mesura que s'avança, les **tasques possibilitadores** proposen activitats més complexes amb continguts nous. A l'última pàgina de cada unitat es presenten la **tasca final** i la de **mediació**. L'èxit de la resolució d'aquestes dependrà de l'èxit de la resolució de les tasques possibilitadores. A més, sovint es dona un model del text que hauran de produir com a resultat final.

Pel que fa al tipus d'activitats, n'hi ha de més tancades i de més obertes. Les tancades aïllen elements concrets de la llengua perquè l'alumne desenvolupi la seua competència lingüística. Les obertes plantegen a l'alumne una situació de comunicació en què ha de posar en pràctica els coneixements previs assolits en les activitats més tancades. L'objectiu n'és el desenvolupament de la competència comunicativa.

Les activitats es presenten en formes molt diverses per a treballar les habilitats expressives i comprensives, orals i escrites, i de mediació. A més, s'ha donat prioritat al treball en equip partint de la idea constructivista que la interacció condueix progressivament a l'aprenentatge. Per últim, es presentarà un ventall molt ampli d'exercicis, per poder cobrir la majoria de dificultats que puga tenir cada aprenent.

Estratègies d'ensenyament i aprenentatge

LA COMPETÈNCIA ESTRATÈGICA

Aquest apartat se centra en els processos i contempla l'alumne en la seua totalitat, com a persona que aprén i usa la llengua. És fonamental que l'alumne prenga consciència de la importància del desenvolupament de la competència estratègica, ja que mobilitza tots els recursos disponibles per a aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaços i personalitzats.

La professora, així, haurà d'ajudar l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja usa en la seua llengua i a desenvolupar-ne altres de noves. Per a aconseguir això, s'integrarà el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'autoaprenentatge.

Dins dels subapartats 5.3.1., 5.3.2. i 5.3.3. diferenciarem entre estratègies de planificació de la tasca, d'execució, de seguiment, d'(auto)avaluació i de correcció.

ESTRATÈGIES D'EXPRESSIÓ ORAL I ESCRITA

Són **estratègies de planificació**: determinar els requeriments de la tasca, mobilitzar i coordinar les pròpies competències, planificar el missatge, adequar el text al destinatari, context, canal, registre, estructura, etc., i localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell.

D'altra banda, **són estratègies d'execució**: expressar el missatge amb claredat i coherència, ajustar-lo al tipus de text requerit, reajustar la tasca després de valorar-la, aprofitar els coneixements previs, provar noves expressions, enfrontar-se a interrupcions de la comunicació amb tècniques com guanyar temps, etc., compensar les mancances lingüístiques per mitjà de procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals.

Entre les estratègies de **seguiment, (auto)avaluació i correcció**, tenim: realitzar (per als textos orals) un seguiment de l'efecte o l'èxit de la comunicació, basant-se en la reacció de l'interlocutor, corregir el text durant l'execució i (en escrits) en acabar aquesta; en l'expressió oral, gravar-se per tal de verificar després la transmissió del missatge; en l'expressió escrita, rellegir per a valorar la pertinença del que s'ha escrit i dels errors, amb l'ajuda de notes, materials de consulta...; corregir i reescriure el text.

ESTRATÈGIES DE COMPRENSIÓ ORAL I ESCRITA

Entre les **estratègies de planificació**, trobem: mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives, identificar el tipus de text o discurs, decidir per avançat prestar atenció a distints aspectes de comprensió, predir i realitzar hipòtesis sobre el contingut d'un text oral o escrit, localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell, desenvolupar la capacitat d'entendre globalment.

Les **estratègies d'execució** són: deduir i fer hipòtesis a partir de la comprensió d'elements aïllats significatius a fi de reconstruir el significat global del text, també sobre el significat de paraules o frases; distingir entre idees principals i secundàries d'un text, així com l'estructura del text, valent-se dels elements lingüístics, paralingüístics i paratextuals; utilitzar ferramentes com el subratllat o la presa de notes.

Pel que fa a les **estratègies de seguiment, (auto)avaluació i correcció**, n'assenyalem les següents: reformular les hipòtesis i la comprensió aconseguida a partir de la comprensió de nous elements o de la comprensió global, contrastar i verificar si s'ha comprés bé, assenyalar allò que no s'ha comprés, i intentar aclarir el missatge.

ESTRATÈGIES D'INTERACCIÓ ORAL I ESCRITA

Moltes activitats comunicatives, com la conversa i la correspondència, són interactives, és a dir, els participants s'alternen com a productors i receptors molt sovint amb diversos torns.

Les **estratègies de planificació** de la interacció són seleccionar l'esquema d'interacció oral o tipus de text escrit i anticipar el que els interlocutors coneixen o no.

I entre les **estratègies d'execució**, hi ha: fer ús de procediments senzills per a començar, continuar o acabar una conversa; resoldre dubtes o bloquejos en la comunicació (interacció oral); referir-se al missatge emés per l'altra persona i indicar les característiques del missatge que s'espera (interacció escrita), cooperar amb l'interlocutor per a facilitar la comprensió mútua, invitar una altra persona a participar en l'intercanvi comunicatiu.

Per últim, una **estratègia de seguiment, (auto)avaluació i correcció** és efectuar les repeticions, els aclariments i les correccions necessaris per a compensar les dificultats, les ruptures i els malentesos en la comunicació.

ESTRATÈGIES DE MEDIACIÓ

Les activitats de mediació de tipus lingüístic, que (re)processen un text existent, ocupen un lloc important en el funcionament lingüístic normal de les nostres societats. En la mediació, l'usuari actua com a agent social, construint ponts i contribuint a elaborar significats, a vegades dins de la mateixa llengua i, altres vegades, d'un idioma a un altre.

Així, es fa possible la comunicació entre persones que, per qualsevol motiu, no poden comunicar-se entre si directament. Per a possibilitar la comunicació en aquests casos es poden aplicar diferents **estratègies de mediació**, com la traducció o interpretació, una paràfrasi, un resum, la presa de notes, l'explicació d'un concepte, la simplificació d'un text...

Per tal de desenvolupar les estratègies que acabem d'esmentar, cal posar en marxa una sèrie de microhabilitats (com resumir o sintetitzar, parafrasejar, citar, postil·lar, interpretar, traduir i adequar) que, treballades adequadament a l'aula, possibilitaran que l'aprenent siga capaç de mediar entre dues persones, tant oralment com per escrit, que, per qualsevol motiu, no poden comunicar-se entre si.

ESTRATÈGIES D'APRENTATGE

Aquestes estratègies afavoreixen el procés d'aprenentatge de la llengua. Encara que algunes ja poden formar part de la forma d'aprendre la llengua dels alumnes, poden practicar-se i usar-se intencionadament per a agilitzar l'aprenentatge.

En trobem de diferents tipus: **metacognitives** (que fan referència a la consciència que té l'alumne dels processos mentals que intervenen en l'aprenentatge i que li permet d'autoregular-los), **cognitives** (referents al coneixement), **afectives** (relatives als sentiments que suscita en l'alumne l'aprenentatge de la llengua) i **socials** (de relació entre els companys, amb la professora, i amb la llengua mateixa).

C. Autoavaluació de l'alumnat

Per a avaluar el procés d'aprenentatge dels alumnes es practicarà una avaluació al llarg del curs de caràcter formatiu –**avaluació de progrés**–, integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge, capaç de valorar el progrés i les dificultats i de buscar les solucions en temps real.

Aquesta avaluació implicarà la recollida sistemàtica de dades tant qualitatives com quantitatives de cada alumne, que es tindran en compte en l'avaluació final. A més de valorar el grau de desenvolupament de la competència comunicativa, es pot seguir més de prop la interiorització dels recursos formals, l'acostament a la societat i cultura de l'idioma, la motivació, el desplegament d'estratègies i fins i tot la preparació i participació activa en classe. Les formes de realitzar aquesta avaluació seran: pràctiques funcionals i formals, individuals, en parella i en grup; cerca d'informació en textos orals i escrits; presentacions orals i escrites; discussions; cartes; gravacions dels alumnes; i tres controls on s'avaluaran les quatre destreses, que es realitzaran en tres sessions específiques al llarg del curs: una pel mes de desembre, una altra a finals de febrer o principis de març, i l'última pel maig. Es considerarà superada una destresa comunicativa si la puntuació obtinguda és igual o superior a 6 punts.

Cal distingir, dins de l'avaluació contínua, l'**autoavaluació** i la **coavaluació**, ambdues realitzades en conjunt per part de professora i alumnes, com a camí cap al desenvolupament de la capacitat d'aprendre a aprendre d'aquests i de ser responsables del seu propi aprenentatge.

L'autoavaluació és especialment útil en la valoració del progrés dels alumnes i, a més, una de les millors mesures perquè l'estudiant perfeccione la seua capacitat d'aprendre a

aprendre. Els criteris d'autoavaluació s'ajusten també als objectius de les unitats didàctiques. Mitjans possibles d'autoavaluació són: diaris de classe, exercicis amb codi per a aspectes formals, quaderns de superació d'errors, Portfolio, guies de valoració de les pròpies produccions o d'altres companys...

Dels resultats de l'avaluació de progrés i l'autoavaluació, s'extrauran les conclusions i orientacions pertinents sobre les accions i els recursos necessaris per a millorar el procés tant d'aprenentatge com d'ensenyament.

5. AVALUACIÓ

En **B2, C1 i C2**, l'avaluació implicarà la recollida de dades quantitatives i qualitatives a partir de la realització d'una **avaluació parcial en febrer de 2025** per a cada destresa (comprensió oral, comprensió lectora, expressió, interacció i mediació oral, expressió, interacció i mediació escrita). En aquests exàmens, s'imitarà el model i l'estructura de les proves de certificació. A més, s'arreglaran notes de les diferents activitats de llengua a partir dels exercicis que es faran a classe. La finalitat d'aquestes serà comprovar si els alumnes han aconseguit els objectius i les competències del segon curs de cada nivell i poden, per tant, promocionar al primer curs del nivell següent.

Els alumnes de **B2, C1** i de **2C2** hauran de presentar-se a les proves de Certificació elaborades per la Conselleria d'Educació. Aquestes proves inclouran l'avaluació de les cinc activitats de llengua (comprensió oral, comprensió lectora, expressió i interacció oral, expressió i interacció escrita, i mediació). La superació de la prova permetrà obtenir el **Certificat de nivell B2, C1 o C2**. Es tractarà d'una prova única per a totes les escoles de la Comunitat Valenciana. Serà elaborada per una comissió d'experts nomenats per la conselleria competent en matèria d'educació d'acord amb els objectius, continguts i criteris d'avaluació especificats en el corresponent currículum.

a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars: avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge (avaluació contínua)

Tenint en compte el que estableix el Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre, i el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, l'avaluació serà contínua, estarà integrada en el treball de classe i es referirà als objectius i continguts del curs i nivell corresponent. Per a dur a terme aquest tipus d'avaluació, es realitzarà, en cada curs i per a tots els nivells:

Avaluació de progrés. Per a avaluar el procés d'aprenentatge dels alumnes es practicarà una avaluació al llarg del curs de caràcter formatiu, integrada en el procés d'ensenyament- aprenentatge, capaç de valorar el progrés i la dificultat i de buscar les solucions en temps real. Aquesta avaluació implicarà la recollida de dades quantitatives i qualitatives a partir de la realització d'una **avaluació parcial en el mes de febrer de 2025** per a cada activitat de llengua (comprensió oral, comprensió lectora, expressió i interacció oral, expressió i interacció escrita, i mediació) i **d'una altra al maig**. En estos exàmens, s'imitarà el model i l'estructura de les proves de certificació. Seran coordinats perquè seran redactats conjuntament pels professors que impartisquen els mateixos cursos. L'objectiu d'aquests exàmens és avesar els alumnes als models de certificació. A més, els professors podran arrebregar, a classe, tantes notes com consideren oportú, de manera que quedarà garantit el mínim legal de les dos notes anuals per a cada activitat de llengua. La nota serà numèrica, i es podrà expressar amb dues xifres decimals.

Avaluació final, d'aprofitament o sumativa. Per a tots els cursos, tindrà lloc durant el mes de maig. La finalitat d'aquesta serà comprovar si els alumnes han aconseguit els objectius i les competències cada curs i poden, per tant, promocionar al curs següent. Cada activitat de llengua és eliminatòria i independent.

B) Criteris d'avaluació de les proves de certificació

NIVELL B2

Activitats de comprensió de textos orals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de practica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.
- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuais.

- Comprén els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos gèneres i tipus textuais orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

Activitats de producció o coproducció de textos orals

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

- Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que se li note molt que esta buscant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de practica en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i, fins i tot, aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.

- Comprén els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e., desenvolupant-ne els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

- Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara puga manifestar influència de la seua/es llengua/gües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Activitats de mediació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de practica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtindre la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per a ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per a aclarir el fil de la discussió.

- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- És capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

NIVELL C1

Activitats de comprensió de textos orals

1. Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtileses pròpies de la comunicació oral en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què es parla l'idioma.
2. Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com a explícites.
3. Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un ampli repertori d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
4. És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està clarament estructurat i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
5. És prou hàbil per utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ha d'ocórrer.
6. Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessite confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
7. Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'haja de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

Activitats de producció i coproducció de textos orals

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tenir per expressar el que vol dir i

que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, per exemple utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix per una altra una expressió que no recorda sense que el seu interlocutor se n'adone, evita una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dona lloc a malentesos.

- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, remarcant els punts importants, desenvolupant aspectes específics i conclouent adequadament.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de forma fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com a directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i amb prou faenes apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara puga cometre relliscades petites i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que amb prou faenes es note que busca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria propera a alguna/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per expressar matisos subtils de significat
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, quasi sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.

- Elegeix una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per mantenir l'ús de la paraula mentre pensa.
- És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per intervenir en la conversa.
- Relaciona amb destresa la seua contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seues intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació fluïska sense dificultat.
- Planteja preguntes per a comprovar que ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què s'utilitza l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos per localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara

que, a vegades, pot ser que necessite consultar un diccionari, bé de caràcter general o bé especialitzat.

- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (per exemple inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per establir diferències de registre i estil, i per adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establertes en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, elegint una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per elaborar els diferents textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que és necessari dir i els mitjans per dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuals i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seues afirmacions i opinions d'acord amb les seues diverses intencions comunicatives en cada cas.
- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis i no cometre més que relliscades petites i esporàdiques en l'ús del vocabulari.

- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per produir textos escrits en què l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en què l'ortografia és correcta, llevat de rrelliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

Activitats de mediació

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, incloses les subtiletes i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seua competència intercultural juntament amb les convencions de les seues pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extraure les conclusions i relacions apropiades i actuar en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.
- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (per exemple en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.
- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per procurar que flüisca la comunicació, indicant la seua comprensió i l'interés; elaborant, o demanant a les parts que elaboren, el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

NIVELL C2

Activitats de comprensió de textos orals

- Aprecia amb deteniment les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hi pot reaccionar en conseqüència.

- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiu de l'idioma, i aprecia diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en què les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Identifica els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (per exemple pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (per exemple metàfora), i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, gairebé sense esforç, de les varietats foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diferents patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

Activitats de producció i coproducció de textos orals

- Coneix amb deteniment les implicacions socioculturals que pot tenir el que diu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la

situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

- Es pot expressar de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense ser inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap evitar les dificultats que puga tenir amb tanta discreció que l'interlocutor amb prou faenes se n'adona.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Produeix discursos clars, fluids i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
- Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Porta a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, complexos formalment i conceptualment, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.

- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura diferents tipus d'oients i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot les complexes formalment i conceptualment, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (per exemple singular/plural generalitzador i de modèstia).
- Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats, per exemple en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, per exemple elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que amb prou faenes es nota.
- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i d'altres).
- S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per considerar les paraules més apropiades amb què expressar els seus pensaments, o per buscar un exemple o una explicació adequat.
- Pot prendre la paraula, mantenir-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant preguntes o plantejant qüestions per abundar en els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors, i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Aprecia amb deteniment les implicacions socioculturals del que llegeix i de les seues maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiú de l'idioma i aprecia diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions adequades.
- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per al fi o la tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, el contingut i l'orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per integrar informació que contenen.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (per exemple metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.

- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (per exemple metàfora), i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb una correcció total.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix amb deteniment les implicacions socioculturals que pot tenir el que escriu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar per escrit de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense ser inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüïtat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Porta a terme les funcions comunicatives o els actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, complexos formalment i conceptualment, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la

llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura diferents tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot les complexes formalment i conceptualment, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (per exemple estructures passives).
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de modificació, per exemple elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si de cas, pot presentar alguna reliscada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb naturalitat total, flexibilitat i eficàcia.

5. Activitats de mediació

- Aprecia amb deteniment les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per sortir-se'n de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.

- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera gairebé automàtica a través de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.
- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciament, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua, i una gamma rica de matisos de significat.
- Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (per exemple selecció, omissió o reorganització de la informació).
- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.
- Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

C) Proves de nivell

Es faran diverses proves de nivell durant els mesos de setembre i octubre, les quals consistiran en una entrevista oral, en la qual, d'una banda, es faran preguntes sobre els estudis en valencià de la persona candidata i, de l'altra, es demanarà que facen un monòleg sobre un tema d'actualitat del nivell proposat pel Departament. Els candidats faran també un test lexicogramatical per tal d'avaluar-ne els coneixements gramaticals i lèxics.

Així doncs, s'avaluarà la fluïdesa, la pronunciació, la cohesió així com la riquesa lèxica i gramatical. Els criteris d'avaluació seran els corresponents als cursos dels nivells B2, C1 i C2 ja explicats anteriorment, als quals accediran els candidats una vegada avaluats.

d) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives

Pel que fa a la correcció, els criteris de tots els cursos i nivells seran els mateixos que s'apliquen en les graelles de correcció de les PUC, limitant-ne el nivell d'exigència en el cas dels cursos d'**1C2**.

Per a aprovar el curs, caldrà obtenir una **puntuació mínima del 50% de cada activitat de llengua i un 60% de nota mitjana**. Els alumnes que no hagen superat una o més parts, podran presentar-se a la prova extraordinària només de les parts que hagen suspès, i se'ls guardarà la nota de les que hagen aprovat.

Aquells alumnes oficials les notes dels quals siguen positives en una o diverses destreses, podran ser eximits de presentar-se a la prova final de les destreses superades. Serà decisió del professor eximir l'alumne de la prova final. Perquè l'alumne pugui ser eximit d'una o més parts de la prova final, caldrà que haja obtingut una nota mínima de 6 en l'activitat de llengua que corresponga. Però açò no serà condició perquè siga eximit, ja que serà decisió del professor aplicar o no l'exempció.

D'altra banda, l'alumnat dels cursos conduents a Certificació farà la Prova de Certificació, els criteris d'avaluació de la qual ja han estat explicats en un apartat anterior. A més, cal tenir en compte que, en l'extraordinària, els candidats poden decidir si es presenten o no a aquelles activitats de llengua la nota de les quals estiga entre 5 i 6,5. Tot i això, serà obligatori -si volen aprovar- presentar-se a les activitats la nota de les quals estiga per davall de 5. Però, contràriament, no podran tornar a fer les parts que estiguen puntuades amb un 6,5 o més. La superació d'aquesta prova permetrà l'obtenció del certificat del nivell corresponent.

6. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

La LOMLOE estableix, en el seu article 1, que un dels principis que inspira el sistema educatiu espanyol és el desenvolupament de la igualtat de drets i oportunitats i el foment de la igualtat real i efectiva entre homes i dones. L'atenció a la diversitat és, en aqueix marc, un dels eixos bàsics del nostre sistema educatiu i hem d'impulsar qualsevol tipus de mesura educativa que pretenga aconseguir l'èxit educatiu de tot el nostre alumnat.

Pel que fa a la normativa de mesures d'atenció als alumnes amb necessitats educatives especials, la present programació es basa en el Decret 104/2018, de 27 de juliol, del Consell, pel qual es desenvolupen els principis d'equitat i d'inclusió en el sistema educatiu valencià. L'article 27 d'aquest decret fa menció especial a l'educació inclusiva i igualitària en el context de les escoles oficials d'idiomes. D'acord amb aquest article, els centres que imparteixen ensenyaments de règim especial en les modalitats presencial, semipresencial i a distància, facilitaran itineraris adaptats als diferents ritmes i possibilitats d'aprenentatge de cada alumna i alumne, amb una organització que permeta les adaptacions, la provisió de suports materials o personal d'accés i les mesures flexibilitzadores que possibiliten l'assoliment dels objectius encaminats a l'obtenció total o parcial de la titulació.

Així mateix, la programació també segueix l'ordre 20/2019, de 30 d'abril, de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització de la resposta educativa per a la inclusió de l'alumnat en els centres docents sostinguts amb fons públics del sistema educatiu valencià. [2019/4442]. En l'article 11.3 d'aquesta ordre s'estableix l'adaptació de les proves d'accés als ensenyaments postobligatoris i de règim especial:

1. L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu que sol·licita participar en les proves d'accés als ensenyaments de Formació Professional, ensenyaments de Règim Especial o a la Universitat té dret a l'adaptació d'aquestes proves, d'acord amb les seues necessitats, que en cap cas pot comportar una modificació dels continguts bàsics que cal avaluar. Aquest tipus d'adaptació té la consideració de mesura de resposta de nivell III o, quan implica mitjans específics o singulars, de nivell IV.

2. La sol·licitud d'adaptació, la fa l'alumnat o els seus representants legals al centre on es realitzen les proves en el moment de formalitzar la matrícula, i ha d'estar acompanyada d'un informe sociopsicopedagògic que ha elaborat el departament d'orientació del centre on està

escolaritzat, que indique les necessitats específiques de suport educatiu, la proposta d'adaptació i la justificació que prèviament s'hi han aplicat les adaptacions sol·licitades.

3. En el cas que no haja estat escolaritzat el curs anterior, l'alumnat o els seus representants legals han de sol·licitar l'informe sociopsicopedagògic a l'últim centre on ha estat escolaritzat o, si no pot ser, per causes degudament justificades, han de fer una sol·licitud d'informe al servei psicopedagògic escolar de la zona corresponent al seu domicili i aportar-hi la documentació que acredite la necessitat d'adaptació. El servei psicopedagògic escolar pot demanar la documentació complementària que siga pertinent, a fi de completar la informació necessària per a fer la proposta d'adaptació.

4. La conselleria competent en matèria d'educació ha d'establir, amb l'antelació i la publicitat suficients per al seu coneixement, els criteris sobre els tipus d'adaptació i els requisits per a la realització d'aquestes proves d'accés

6.1. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT: TIPOLOGIA DE L'ALUMNAT

6.1.1 Alumnes amb dificultats de mobilitat

L'EOI de Xàtiva té ascensor, la qual cosa possibilita l'accés a totes les aules on s'imparteix docència a aquells alumnes amb discapacitat, temporal o permanent.

6.1.2 Alumnes amb dificultats visuals

Als alumnes amb dificultats visuals, se'ls col·loca en pupitres pròxims al professor per a poder seguir la seua evolució a l'aula.

En el cas d'alumnes amb dificultats visuals severes, se'ls adapten els materials com, per exemple, fotocòpies ampliades o escanejades, i se'ls permet portar a l'aula totes les eines necessàries que faciliten el seu aprenentatge. També, l'ONCE els proporciona els mitjans necessaris per a facilitar el seu aprenentatge.

6.1.3 Alumnes amb dificultats auditives

Als alumnes amb dificultats auditives se'ls col·loca en pupitres tan prop com siga possible dels altaveus o se'ls proporciona auriculars.

6.2. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT: PAUTES METODOLÒGIQUES.

CONSIDERACIONS GENERALS

- S'ha de seleccionar per a tota la classe les tècniques i estratègies que, sent especialment beneficioses per als alumnes i alumnes amb necessitats especials, siguin útils per a tots els alumnes. Està prou demostrat que determinats mètodes i tècniques d'ensenyament que s'han considerat exclusivament per a determinats alumnes i alumnes amb necessitats educatives especials són molt valuosos per a la resta d'alumnes: jocs, teatralització...
- S'ha de potenciar l'ús de tècniques i estratègies que afavorisquen l'experiència directa, la reflexió i l'expressió. Quantes més oportunitats donem als alumnes d'experimentar, viure i reflexionar sobre el que aprenen i més possibilitats d'expressar allò que han après, més significatiu serà el seu aprenentatge. A aquest respecte, serà necessari donar les ajudes i el temps suficients perquè tots puguin ordenar les seues idees.
- S'ha d'introduir o potenciar de forma planificada la utilització de tècniques que promoguen l'ajuda entre alumnes, aconseguint que els alumnes amb necessitats educatives especials tinguin una participació activa; la utilització de tècniques i estratègies de treball de grup cooperatiu afavoreix la interacció entre els alumnes. El treball per parelles constitueix una eina fonamental per a l'alumnat amb necessitats educatives especials, que requereixen més que la resta la figura d'un mediador en l'aprenentatge. Es podria crear un programa de "mentorització" amb alumnes voluntaris que rebrien una formació i un reconeixement per part de l'escola. De tal manera, el docent tindria un suport en la seua acció tutorial dins de la classe.
- S'ha de tindre en compte en la presentació dels continguts aquells canals d'informació que siguin més adequats. S'han d'utilitzar tots els mitjans possibles per a la presentació de continguts o activitats que s'han de dur a terme, de manera que els alumnes amb necessitats educatives especials entenguin el que han de fer. En alguns casos serà qüestió de prioritzar un canal de presentació sobre un altre. Per exemple: si tenim alumnes sords a l'aula, caldrà posar especial atenció a les representacions de tipus visual; en uns altres es poden utilitzar canals simultanis. En el cas d'alumnes cecs, sense renunciar a representacions visuals per a la resta dels companys, serà imprescindible una explicació oral més exhaustiva.

- S'han d'utilitzar estratègies per a centrar o focalitzar l'atenció del grup. És molt freqüent que l'alumnat amb necessitats educatives especials tinga dificultats per a centrar l'atenció, especialment en tasques de gran grup. El professor ha de posar en marxa estratègies que dirigisquen l'atenció del grup sobre aspectes pertinents. Entre altres, poden ser: aportant informació, posant l'èmfasi en algun contingut amb l'entonació, gestos o moviments; reiterant informació, introduint pauses i canvis de ritme en la dinàmica....

6.3. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT: MATRÍCULA I AVALUACIÓ

6.3.1 Matrícula

Segons el punt sisé, article 17 de la Resolució de 24 de maig de 2021, de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, per la qual s'estableix el calendari del procés de preinscripció i matrícula per al curs acadèmic 2021-2022 a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana: *“En el cas de l'alumnat que presente algun tipus de discapacitat, haurà de presentar-ho segons el que es disposa en la Resolució de 27 de novembre de 2019, de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme i de la Direcció General d'Inclusió Educativa, per la qual es dicten instruccions per a la sol·licitud d'adaptacions a les escoles oficials d'idiomes valencianes”*.

6.3.2 Avaluació

Segons l'article huité de la Resolució de 17 de febrer de 2021, de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, per la qual s'estableix el calendari i el procés d'inscripció i matriculació per a la realització de la prova de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de llengües (MECR) dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana corresponent a la convocatòria 2021: *“Per tal d'adaptar la duració i les condicions de realització de la prova unificada de certificació a les característiques de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu, aquests hauran d'acreditar la seua situació personal mitjançant certificats expedits per l'administració competent o amb la documentació pertinent, tal com indica l'article 13 de l'Ordre de 10 de març de 2008, de la Conselleria d'Educació. Així mateix, hauran de marcar expressament el tipus d'adaptació que necessiten i sol·licitar les mesures necessàries.*

Procediment:

Amb aquesta finalitat, s'han de tindre en compte les consideracions següents:

1. L'alumnat ha d'acreditar les necessitats educatives de suport educatiu i el tipus d'adaptació que sol·licita en el mateix moment d'efectuar la inscripció o matrícula telemàtica, adjuntant els documents pertinents en un sol arxiu en format PDF. Per tant, l'alumnat no ha d'entregar presencialment cap documentació relativa a la sol·licitud d'adaptació en la secretaria del centre.

2. En el cas de l'alumnat matriculat oficialment en les EOI i que ja tinga reconeguda la seua adaptació per al curs 2021-2022, aquest no haurà de sol·licitar-la de nou en el tràmit telemàtic.

3. L'alumnat amb necessitats de suport educatiu que s'inscriba en més d'una prova unificada de certificació haurà de sol·licitar adaptació per a cadascuna de les llengües en què estiga matriculat, adjuntant en cada cas la documentació pertinent.

4. Una comissió conjunta de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme i de la Direcció General d'Inclusió Educativa valorarà les sol·licituds presentades i emetrà un informe que determine les necessitats específiques de suport educatiu de l'alumne o l'alumna i, si és procedent, la proposta d'adaptació per a cada examen. En l'elaboració de l'informe es tindran en compte les adaptacions que se li hagen realitzat durant la seua escolarització, que han d'estar acreditades amb la documentació corresponent, llevat que es tracte de situacions sobrevingudes degudament acreditades.

Una vegada resoltes les sol·licituds, la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme comunicarà totes les adaptacions, autoritzades i no autoritzades, a cadascuna de les escoles oficials d'idiomes en què es realitzarà la prova unificada de certificació perquè la direcció puga notificar la resolució de l'adaptació a les persones interessades.

5. L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu matriculat en la prova unificada de certificació podrà comprovar la resolució de la seua sol·licitud d'adaptació a partir del dia 30 de març de 2022 en la secretaria del centre de l'escola oficial d'idiomes on estiga inscrit o matriculat. En cas d'errors o denegació de l'adaptació, l'alumnat podrà sol·licitar, fins al 13 d'abril, a la secretaria del centre, la revisió de la seua sol·licitud d'adaptació amb la documentació oportuna, si escau. Les

*sol·licituds, si és el cas, es presentaran en la secretaria del centre on estiga inscrit o matriculat en la prova i s'adreçaran a la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme. Les escoles oficials d'idiomes que hagen registrat sol·licituds de revisió remetran a la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme un llistat amb aquestes sol·licituds, així com la documentació presentada, en format digital, abans del 15 d'abril, després de la finalització del període de revisió. Aquest alumnat obtindrà resposta en la secretaria **del centre on estiga inscrit o matriculat en la PUC abans del 28 d'abril.***

7. FOMENT DE LA LECTURA A TRAVÉS DE LA MEDIATECA I LA BIBLIOTECA

L'Escola Oficial d'Idiomes de Xàtiva, des del curs 2018-2019, forma part d'una iniciativa pionera a Espanya: la creació d'una mediateca lingüística. Aquest projecte educatiu i sociocultural té com a objectiu constituir un espai obert a tota la ciutadania per tal de facilitar l'aprenentatge lingüístic de manera autònoma i flexible amb el suport d'un assessor lingüístic. D'aquesta iniciativa, se n'aprofitaran tant els alumnes inscrits a l'escola com aquells que no ho estan i volen aprendre una llengua, adaptant-se a les seues necessitats i circumstàncies.

A través de la mediateca i la biblioteca del centre, es pot fomentar la lectura de l'alumnat en els diferents idiomes:

- Llibres viatgers. A la cafeteria, que funciona com a sala multiús, hi ha llibres en diferents idiomes que els alumnes poden agafar o canviar-los per d'altres que tinguen a casa i no utilitzen, de manera que se'n puguen beneficiar altres companys.
- Tallers d'escriptura, com a complement a la lectura de llibres i revistes.
- Racó lector. A l'entrada del centre, hi ha una butaca i una prestatgeria amb llibres i revistes per a qui vulga asseure's a llegir tranquil·lament.
- Préstec de llibres presencial i en línia, i bústia de llibres. Aquests elements faciliten que l'alumnat pugua agafar i tornar llibres i revistes en préstec de la biblioteca d'una manera més còmoda.
- Material de consulta per a mantindre el contacte amb l'aprenentatge de les llengües al llarg de la vida.

8. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

Les TIC que farem servir a l'aula són: ordinador, perifèrics i accessoris diversos, programari amb aplicacions didàctiques, connexió a la Xarxa, canó de projecció i altres equipaments multimèdia, juntament amb recursos més tradicionals com el cinema, la ràdio, la televisió i fins i tot la publicitat.

Gràcies a la connexió a Internet, ens podrem comunicar amb els alumnes mitjançant el correu electrònic, Aules i Web Família. A més, hi ha la possibilitat d'escoltar i descarregar a l'ordinador arxius de so, i treballar-los amb programes com l'Audacity.

Una opció que es fa cada vegada més necessària és la plataforma Aules per a crear i gestionar el nostre curs de manera ràpida i senzilla, en tots els aspectes acadèmics, els docents i determinats aspectes administratius. Es tracta de crear una comunitat educativa, editar cursos i gestionar activitats (tasques, qüestionaris, tallers, fòrums). A més és el canal de comunicació amb l'alumnat per tal de mantenir-lo informat sobre els diferents aspectes docents.

9. RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS

En la present programació didàctica es barregen elements tradicionals, com el quadern de classe, amb d'altres més innovadors, com l'ús de les TIC a l'aula, que esmentem més avall. L'objectiu, a l'hora d'emprar tots aquests recursos, és desenvolupar destreses bàsiques en la utilització de les fonts d'informació per a adquirir nous coneixements. Per tal d'aconseguir-ho, utilitzarem els recursos materials i didàctics següents:

- **Materials impresos, audiovisuals o recursos multimèdia:** pàgines web, blocs, diccionaris i enciclopèdies, publicacions en línia adaptades als interessos de l'alumnat, programes audiovisuals, etc.
- **Llibres de lectura.** Es proporcionarà a l'alumnat una llista de llibres lectura adequada al seu nivell perquè en trien alguns per a llegir-los al llarg del curs.

Material complementari

- ***Bibliografia recomanada***

1. Gramàtiques, manuals i exercicis autocorrectius

AADD, *Punt per punt C1*, Alacant, Publicacions Universitat d'Alacant.

AADD, *Punt per punt C2*, Alacant, Publicacions Universitat d'Alacant.

AADD, *Nou d'ací i d'allà. Coneixements orals*, València, Tabarca. Amb CD d'àudio.

AADD, *Nou d'ací i d'allà. Elemental B1*, València, Tabarca. Amb CD d'àudio.

AADD, *Nou d'ací i d'allà. Mitjà C1*, València, Tabarca. Amb CD d'àudio.

AADD, *Nou d'ací i d'allà. Superior C2*, València, Tabarca. Amb CD d'àudio.

- AADD, *Valencià elemental. B1*, València, Castellnou, 2009

- AADD, *Valencià mitjà. C1*, València, Castellnou, 2009.

- AADD, *Veus 1. Curs de català. A1*, PAM, 2007

- AADD, *Veus 2. Curs de català. A2*, PAM, 2010

- AADD, *Veus 3. Curs de català. B1*, PAM, 2008

- AADD, *Gramàtica normativa valenciana*, AVL, 2006

- BOLTA, Marisa, *Pràctiques de llengua 5. Barbaritats i barbarismes (Qüestions de morfosintaxi i lèxic)*, Tàndem, València, 1993.

- BADIA, J. – BORRÀS, E. – GRIFOLL, J., *Ortografia valenciana*, Castellnou, València, 2005.

- CALATAYUD, R. i altres, *Guia gramatical per a l'ús de la llengua*, Tabarca, València, 1991.

- DOMÉNECH ZORNOZA, Josep Lluís i altres, *Valencià Pas a Pas. Bàsic*, Alcoi, Marfil.

- _____, *Valencià Pas a Pas. Elemental*, Alcoi, Marfil.

- _____, *Valencià Pas a Pas. Mitjà*, Alcoi, Marfil.

- _____, *Els pronoms febles. Pas a Pas*, Alcoi, Marfil.

- _____, *Diftongs, accentuació i dièresi. Pas a Pas*, Alcoi, Marfil.

- _____, *Ortografia valenciana. Pas a Pas*, Alcoi, Marfil.

- _____, *Frases fetes i locucions. Pas a Pas*, Alcoi, Marfil.

- _____, *Els nostres verbs*, Alcoi, Marfil.

- *Els verbs valencians*, Generalitat Valenciana - Editorial Bromera, València, 1995.

- FERRER, M. - LLUCH, G, *Pràctiques de llengua 1. Els pronoms febles*, Tàndem, València, 1991.

- ———, *Pràctiques de llengua 2. Ortografia (I)*, Edicions Tàndem, València, 1991.
- ———, *Pràctiques de llengua 3. Ortografia (II)*, Edicions Tàndem, València, 1991.
- ———, *Pràctiques de llengua 4. Morfologia verbal*, Ed. Tàndem, València, 1992.
- FERRER, M T., *Quadern de treball de valencià*, València, Castellnou, 2009.
- GINER, R.- PELLICER, J., *Praxi*. Barcelona, Teide, 1989.
- GINER, R. i altres, *Reciclatge. Nivells elemental i mitjà*. València, Edicions 3 i 4, 1992.
- *Gramàtica pràctica del català (Marc europeu comú de referència per a les llengües A1-B2)*, editorial Teide, Barcelona, 2011.
- *Gramàtica Valenciana*, Generalitat Valenciana - Ed. Bromera, València, 1995.
- *Gramàtica zero*, Servei de Política Lingüística-Universitat de València, 2011.
- *Gripau*: Quadern pràctic i de consulta ràpida elaborat per les universitats valencianes amb l'objectiu de facilitar la redacció de textos (treballs, comentaris, exàmens) als alumnes de secundària i a universitaris. Podeu descarregar-vos-el en la pàgina web següent: <http://www.ua.es/spv/gripau.pdf>
- IIFV, *Guia d'usos lingüístics. Aspectes gramaticals*, IIFV, 2002. (Podeu trobar-lo en la pàgina web següent: <http://www.ua.es/institutos/inst.filovalen/Guiausos.pdf>
- MAS, Vicent, *Pràctiques de llengua. Com escriure un text*, Ed. Tàndem, València, 1996.
- RUAIX, J., *Valencià fàcil*. Barcelona, Moià, 1990.
- ———, *Català complet. Curs superior de la llengua*. Ed. J. Ruaix, 1997.
- SANZ, Rosa - RUIZ, Francesc, *Quadern d'activitats 3. Les varietats diafàsiques o registres lingüístics*, Ed. Tàndem, València, 1990.
- VALOR VIVES, Enric, *Gramàtica catalana referida especialment al País Valencià*. Ed. 3 i 4, col·lecció Papers bàsics.
- Universitat de València, *Manual d'ús de l'estàndard oral*.
- VALOR, Enric - SERRANO, Rosa, *Pràctiques de llengua 6. Expressions peculiars de la llengua: locucions i frases fetes*, Ed. Tàndem, València, 1993.

2. Dicionaris

a) Generals

- *Diccionari Normatiu Valencià*, Acadèmia Valenciana de la Llengua.

- *Diccionari de la llengua catalana*, Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1995.
- IEC, *Diccionari de la llengua Catalana*, Barcelona, 2007.
- *Diccionari valencià*, Generalitat Valenciana - Editorial Bromera, València, 1996.
- *Gran diccionari de la llengua catalana*, Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1998.
- *Diccionari pràctic d'ús del valencià*, Ed. Bromera, València, 1998.
- AVL, *Diccionari ortogràfic i de pronunciació del valencià*.
- Diccionari valencià de pronunciació. Ed. Bromera.
- *Diccionari visual*. EC
- PASQUAL, Vicent, *Diccionari jove Tabarca d'ús i aprenentatge*, Tabarca, 2007.

b) Bilingües

- PASQUAL, Vicent: *Diccionari valencià – castellà i castellà – valencià*, Tabarca, València, 1990.
- *Diccionari castellà – català*, Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1994.
- *Diccionari català-castellà castellà-català. Manual*, Barcelona, Enciclopèdia Catalana, 2005.
- *Diccionari escolar castellà – valencià / valencià – castellà*, Bromera, València, 2005.
- ABRIL ESPAÑOL, J.: *Diccionari de frases fetes català-castellà, castellà-català*, Col. "El Cangur Diccionaris"; Edicions 62. Barcelona, 1996..
- BALBASTRE I FERRER, Josep: *Nou recull de modismes i frases fetes, català-castellà, castellà-català*. Ed. Pòrtic, Barcelona, 1989.

3. Recursos informàtics

a) Diccionaris en línia

- *Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans*: <http://pdl.iec.es/entrada/diec.asp>
- *Diccionari Normatiu Valencià*, Acadèmia Valenciana de la Llengua. App
- *Gran Diccionari de la Llengua Catalana*: <http://www.grec.net/home/cel/dicc.htm>
- Diccionaris de Vox (bilingüe català-castellà/castellà-català):
<http://www.diccionarios.com/>
- *Diccionari ortogràfic i de pronunciació del valencià* de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua: <http://www.avl.gva.es/lletres.asp>

- *Diccionari valencià* en línia: <http://www.diccionarisvalencia.es/>
- Optimot: <http://www.optimot.gencat.cat> és un cercador molt bo.

b) Enciclopèdies en línia

- L'enciclopèdia (<http://www.enciclopedia.cat>) i la Viquipèdia (<http://www.ca.viquipedia.org>).

b) Traductors automàtics: <http://www.gva.es/sal>

c) CD Roms

Valencià interactiu, Bromera, València, 2003. Es tracta d'un curs multimèdia de valencià de nivell inicial per a l'aprenentatge de la llengua de manera autònoma, ja que l'usuari té a l'abast tot el material de consulta necessari: el diccionari, el llibre de gramàtica i el recull d'expressions en diverses situacions comunicatives. És una eina concebuda per a l'autoaprenentatge del valencià.

d) Material normatiu

- IEC: www2.iec.cat/institucio/seccions/Filologica/gramatica.
- *Gripau*: Quadern pràctic i de consulta ràpida elaborat per les universitats valencianes amb l'objectiu de facilitar la redacció de textos (treballs, comentaris, exàmens) als alumnes de secundària i a universitaris. Podeu descarregar-vos-el en la pàgina web següent: <http://www.ua.es/spv/gripau.pdf>
- IIFV, *Guia d'usos lingüístics. Aspectes gramaticals*, IIFV, 2002. (Podeu trobar-lo en la pàgina web següent: <http://www.ua.es/institutos/inst.filovalen/Guiausos.pdf>)

e) Recursos per a la fonètica

- *Diccionari ortogràfic i de pronunciació del valencià* de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua: <http://www.avl.gva.es/lletres.asp>
- Fonet <http://www.ua.es/uem/recursos/fonet.html>

f) Altres

- TERMCAT (<http://www.termcat.cat>): organisme regulador de la terminologia catalana amb eines molt potents per a la cerca (Neoloteca, amb els termes aprovats per l'organisme, i Cercaterm, recull terminològic general).
- Verificador en línia: <http://www.softcatala.org/corrector/> basat en el corrector

ortogràfic lliure utilitzat en programes com el paquet ofimàtic OpenOffice.org.

- En la pàgina web de la Política Lingüística de la Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana (<http://www.cult.gva.es/polin/>) podeu descarregar-vos tota una sèrie de programes informàtics adreçats per a l'aprenentatge del valencià, com ara el Programa informàtic Pràctic 1.0 i el Juga llengua i el traductor Salt 3.0, entre d'altres. Aquests programes informàtics consisteixen en una sèrie d'activitats d'autoaprenentatge adreçades a l'aprenent de valencià que vol conèixer quin és el seu grau de coneixement assolit i quins són els aspectes gramaticals que ha de reforçar.

- Informació sobre la llengua: <http://www2.upc.edu/slt/alatac/eng/eng-03.html>

- *Enlloc.com*, pàgina que enllaça amb múltiples recursos d'aprenentatge de la llengua: <http://www.enlloc.com/enlloc/index.html>.

- Aprenentatge i comunicació en català per Internet, amb un tutor personalitzat gratuït: <http://parlacatala.linkua.com/>

- Voluntaris que parlen gratuïtament amb els aprenents i els ensenyen de manera altruista: <http://www.voluntariatpelvalencia.org/>

- La Unitat per a l'Educació Multilingüe de la Universitat d'Alacant: té com a objectiu oferir assessorament als centres educatius en matèria d'educació multilingüe i potenciar la investigació universitària sobre aquesta àrea. A més, vol ser un espai de formació permanent, d'intercanvi d'experiències educatives i d'investigació sobre l'educació multilingüe al servei de la comunitat educativa valenciana. <http://www.ua.es/uem>

- Pràctiques d'exàmens antics de la JQCV: <http://www.gva.es/cidaj/val/sc7/op1.htm> i <http://www.edu.gva.es/polin>, on trobareu el Pràctic que disposa d'exàmens autocorrectius i dictats.

g) Pràctiques de vocabulari

- Barrina i Endevina, jocs per a treballar el lèxic.
- Recull de dites populars: <http://www.ditespopulars.cat>.
- Rodamots (<http://www.rodamots.com/inici.asp>) es pot enviar diàriament un missatge electrònic amb una paraula o expressió de la llengua catalana.

h) Premsa, ràdio i televisió en Internet

- Diaris tradicionals: l'*Avui*, <http://www.avui.cat>, l'edició en català d'*El Periódico de Catalunya* (www.elperiodico.cat), *El Punt* (<http://www.vilaweb.cat/www/elpunt>)
- Diaris digitals: *Vilaweb* (<http://www.vilaweb.cat>), el diari electrònic valencià *Pàgina*

LECTURES RECOMANADES PER AL CURS ACADÈMIC 2024-2025

NOVEL·LES

Aigua en cistella . Miquel, Carme, Autor . - 9^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2010. - 204 p..
- (L'Eclèctica; 63).

Això és llarg de contar . Franco, Josep, Autor . - 1^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera,
2004. - 220 p.. - (L'Eclèctica; 110).

L'ambició d'Aleix . Valor, Enric, Autor . - Alzira : Edicions Bromera, 2015. - 271 p.. - (Els Nostres
Autors; 80).

Amors maleïts . Mata, Jordi, Autor . - 5^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 1996. - 187 p.. - (Els
Nostres Autors; 15).

L'àngel covard . Pallarés, Vicent, Autor . - 1^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2004. - 301 p..
- (L'Eclèctica; 109).

Bulevard dels Francesos . Torrent, Ferran, Autor . - 1^a ed.. - Barcelona : Edicions 62, 2011. - 404
p.

Calaveres atònites . Moncada, Jesús, Autor . - Barcelona : Edicions 62, 2008. - 252 p.. -
(Labutxaca narrativa).

Cambres d'acer inoxidable . Torrent, Ferran, Autor . - 1^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2001. -
192 p.. - (L'Eclèctica; 75).

Cap al cel obert . Riera, Carme, Autor . - Barcelona : Cercle de Lectors, 2000. - 361 p.

La cara oculta de la lluna . Mas, Pasqual, Autor . - 1^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera,
2001. - 378 p.. - (L'Eclèctica; 76).

La casa de les flors . González Caturla, Joaquim, Autor . - 3^a ed.. - Alzira : Edicions
Bromera, 2002. - 207 p.. - (L'Eclèctica; 66).

Contra sentit . Joan i Arinyó, Manel, Autor . - 2^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2010. - 230 p.. -
(Els Nostres Autors; 25).

Crim de Germania . Lozano, Josep, Autor . - 1^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2006. - 299 p.. -
(Els Nostres Autors. Sèrie Biblioteca Josep Lozano; 51).

Un dinar un dia qualsevol . Torrent, Ferran, Autor . - Barcelona : Edicions 62, 2016. - 298 p. - (labutxaca).
Dones . Simó, Isabel-Clara, Autor . - 9ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2010. - 179 p.. - (L'Eclèctica; 55).
Dones d'aigua, hòmens de fang . Cucarella, Toni, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2013. - 87 p.. - (L'Eclèctica; 229) .
El cor de les pedres . Llobet, Glòria, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2000. - 174 p.. - (L'Eclèctica; 68).
El curiós incident del gos a mitjanit = The curious incident of the dog in the nighttime . Haddon, Mark, Autor; Borràs, Rosa, Traductor . - 30 ed.. - Barcelona : Edicions de la Magrana, 2020. - 340 p.
El final del joc . Lienas, Gemma, Autor . - 1ª ed.. - Barcelona : Editorial Planeta, 2003. - 237 p.. - (Ramón Lull Narrativa; 56).
El Mas del Diable . Simó, Isabel-Clara, Autor . - Alzira : Edicions Bromera, 2018. - 244 p.. - (Els Nostres Autors; 84).
El metge del rei . Olivares, Joan, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2014. - 235 p.. - (L'Eclèctica; 239).
El meu germà Pol . Simó, Isabel-Clara, Autor . - 8ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2011. - 173 p.. - (L'Eclèctica; 146).
El Mut de la Campana . Lozano, Josep, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2007. - 270 p.. - (Els Nostres Autors. Sèrie Biblioteca Josep Lozano; 53).
L'estany de foc . Vilaplana, Silvestre, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2010. - 395 p.. - (L'Eclèctica; 189).
Heretaràs la terra . Cucarella, Toni, Autor . - València : Edicions 3i4, 2006. - 213 p.. - (Narratives 3i4; 79).
Històries del paradís . Sarrià, Xavi, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2008. - 153 p.. - (L'Eclèctica; 159).
Històries marginals . Lozano, Josep, Autor; Añón, M. Magdalena, Autor del material de acompanyamiento . - 1ª ed.. - València : Edicions 3i4, 2002. - 181 p.. - (El Grill; 60).
Homes . Simó, Isabel-Clara, Autor . - 3ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2010. - 208 p.. - (L'Eclèctica; 177).

La idea de l'emigrant . Valor, Enric, Autor . - València : Tàndem Edicions, 1998. - 172 p.
L'illa de l'holandès . Torrent, Ferran, Autor . - 4 ^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2002. - 195 p.. - (L'Eclèctica; 61).
L'infidel . Bodí, Francesc, Autor . - 2 ^a . - Alzira : Edicions Bromera, 2000. - 271 p.. - (L'Eclèctica; 70).
La innocent . Simó, Isabel-Clara, Autor; Garcia Grau, Manel, Otros . - 2 ^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2004. - 198 p.. - (Els Nostres Autors; 43).
Jo confesso . Cabré, Jaume, Autor . - 2 ^a ed.. - Barcelona : Edicions 62, 2013. - 1005 p.
Júlia . Simó, Isabel-Clara, Autor . - Alzira : Edicions Bromera, 2003. - 295 p.. - (L'Eclèctica; 99).
Lúltim roder . Franco, Josep, Autor . - 31 ^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2008. - 158 p.. - (Els Nostres Autors; 2).

La mestra . Labrado, Víctor, Autor . - 2 ^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2010. - 289 p.. - (Els Nostres Autors; 60) .
La mirada del tafur . Torrent, Ferran, Autor . - 5 ^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2008. - 198 p.. - (L'Eclèctica; 49).
Ombres en la nit . Torrent, Ferran, Autor . - 1 ^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2012. - 310 p.. - (Els Nostres Autors; 72) . ISBN : 978-84-15390-62-6
Orient, Occident. Dues histories d'amor . Janer, Maria de la Pau, Autor . - 3 ^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2004. - 285 p.. - (L'Eclèctica; 59) . ISBN : 978-84-7660-405-2
Pa negre . Teixidor, Emili, Autor . - 8 ^a ed.. - Barcelona : Edicions 62, 2012. - 394 p. ISBN : 978-84-96863-09-5
Paranys . Cucarella, Toni, Autor . - 1 ^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2014. - 201 p.. - (Els Nostres Autors; 76) . ISBN : 978-84-9026-274-0
Quina lenta agonia, la dels ametler perduts . Cucarella, Toni, Autor . - València : Edicions 3i4, 2003. - 241 p. ISBN : 978-84-7502-684-8

Ribera . Lozano, Josep, Autor . - 3 ^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2010. - 253 p.. - (Els Nostres Autors. Sèrie Biblioteca Josep Lozano; 38) .

La sarbatana . Simó, Isabel-Clara, Autor . - Barcelona : Editoria Alrevés, 2019. - 146 p.. - (Crims.cat; 46) .

ISBN : 978-84-17847-13-5

Secrets inconfessables . Moreno, Àngels, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2004. - 310 p.. - (L'Eclèctica; 104) .

ISBN : 978-84-7660-829-6

Societat limitada . Torrent, Ferran, Autor . - 5ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2006. - 274 p.. - (L'Eclèctica; 87) .

ISBN : 978-84-7660-679-7

Terra . Viadel, Francesc, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2002. - 190 p.. - (L'Eclèctica; 88) .

ISBN : 978-84-7660-608-7

Un tros de cel . Simó, Isabel-Clara, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2012. - 144 p.. - (L'Eclèctica; 209) .

ISBN : 978-84-15390-49-7

Una joguina per a Irina . Varela, Neus, Autor . - València : Edicions 96, 2010. - 139 p.: dibuixos b/n. - (De 6 a 96; 5) .

ISBN : 978-84-92763-38-2

Les veus del Pamano . Cabré, Jaume, Autor . - 9ª ed.. - Barcelona : Edicions 62, 2013. - 622 p.

ISBN : 978-84-96863-34-7

Viatge al final del fred . Mira, Joan Francesc, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 1998. - 243 p.. - (Els Nostres Autors; 40)

ISBN : 978-84-7660-404-5

La vida sense ell . Simó, Isabel-Clara, Autor . - 2ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2014. - 184 p.. - (Trànsit; 1) .

ISBN : 978-84-9026-167-5

El cementiri dels llibres oblidats. L'ombra del vent . Ruiz Zafón, Carlos, Autor; Pelfort, Josep, Traductor . - 1ª ed.. - Barcelona : Editorial Planeta, 2010. - 485 p.

ISBN : 978-84-9708-215-0

Temps Obert, 5. Des d'uns ulls de dona . Pedrolo, Manuel de, Autor . - Barcelona : Edicions 62, 1995. - 267 p.. - (El Cangur; 8) .

ISBN : 978-84-297-3105-7

NARRATIVA CURTA

REGISTRE

El Café de la Granota . Moncada, Jesús, Autor; Moret, Hèctor, Autor de obras adaptadas, utilizadas, continuadas etc . - 11 ed.. - Barcelona : Educaula62, 2016. - 147 p.. - (Educació 62; 14) .

ISBN : 978-84-15192-90-9

Una història avorrida : Dels apunts d'un home gran . Txékhov, Anton, Autor; Llòria, Àngels, Autor . - Barcelona : Editorial Minúscula, 2010. - 113 p.. - (Microclimes; 4) .

ISBN : 978-84-95587-72-5

BIOGRAFIES

REGISTRE

Amb uns altres ulls = Con otros ojos : La biografia de Montserrat Roig . Garcia, Betsabé, Autor; Vidal, Jordi, Traductor . - Barcelona : Roca Editorial de Libros, 2016. - 431 p.: Fotografías b/n.

El professor = The Teacher Man . McCourt, Frank, Autor; Castanyo, Eduard, Traductor . - 4 ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2007. - 317 p.. - (L'Eclèctica; 125) .

ISBN : 978-84-9824-086-3

CLÀSSICS

REGISTRE

<p>Bearn o la sala de les nines . Villalonga, Llorenç, Autor . - Barcelona : Educaula62, 2014. - 427 p.. - (Educació 62; 87) . ISBN : 978-84-15954-10-1</p>
<p>Crònica . Muntaner, Ramon, Autor; Escrivà, Vicent, Adaptador; Boix, Manuel, Il·lustrador . - 10^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2008. - 171 p.. - (Els Nostres Autors; 3) . ISBN : 978-84-7660-102-0</p>
<p>Cròniques de la veritat oculta . Calders, Pere (1912-1994), Autor . - 13 reimp.. - Barcelona : Educaula62, 2020. - 347 p.. - (Educació 62; 46) . ISBN : 978-84-15192-83-1</p>
<p>Curial i Güelfa . Anónimo, Autor; Vendrell, Salvador, Adaptador; Prunés, Carles, Il·lustrador . - 17^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2010. - 208 p.. - (Els Nostres Autors; 22) . ISBN : 978-84-7660-163-1</p>
<p>El temps de les cireres : Estudi preliminar i propostes de treball a cura de Dolores Oller . Roig, Montserrat, Autor . - 1^a ed.. - Barcelona : Educaula62, 2014. - 327 p.. - (Educació 62; 88) . ISBN : 978-84-15954-14-9</p>
<p>L'escanyapobres : Estudi preliminar, propostes de treball i de comentaris de text a cura de Toni Sala . Oller, Narcís, Autor . - 5^a ed.. - Barcelona : Educaula62, 2014. - 181 p.. - (Educació 62; 33) ISBN : 978-84-92672-45-5</p>
<p>Invasió subtil i altres contes : Estudi preliminar, propostes de treball i de comentaris de text a cura de Joan Matínez Sala . Calders, Pere (1912-1994), Autor . - 9^a ed.. - Barcelona : Educaula62, 2014. - 254 p.. - (Educació 62; 11) . ISBN : 978-84-92672-30-1</p>
<p>Josafat . Bertrana, Prudenci, Autor . - 7^a ed.. - Barcelona : Educaula62, 2014. - 127 p.. - (Educació 62; 25) . ISBN : 978-84-92672-50-9</p>
<p>Libre de les bèsties . Lull, Ramon, Autor; Machirant, Francesc, Adaptador; Kucharski, Alejandro, Il·lustrador . - 32^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2011. - 127 p.: il.. - (Els Nostres Autors; 13) . ISBN : 978-84-7660-101-3</p>
<p>La plaça del diamant . Rodoreda, Mercé, Autor . - 17^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2010. - 285 p.. - (Els Nostres Autors; 35) . ISBN : 978-84-7660-234-8</p>
<p>Tirant lo Blanc . Martorell, Joanot, Autor; Machirant, Francesc, Adaptador; Escartí, Vicent Josep, Adaptador; Boix, Manuel, Il·lustrador . - 50^a ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2012. - 198 p.: il.. - (Els Nostres Autors; 10) . ISBN : 978-84-7660-058-0</p>
<p>Una campana de vidre : Antologia de contes . Rodoreda, Mercé, Autor . - Barcelona : Edicions 62, 1984. - 263 p.. - (Llibres a mà; 8) . ISBN : 978-84-297-2166-9</p>

Vita Christi . Villena, Isabel de, Autor; Estrela, J. Enric, Adaptador; Escartí, Vicent Josep, Adaptador . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2011. - 262 p.. - (Els Nostres Autors; 66) .
ISBN : 978-84-9824-978-1

POESIA

REGISTRE

Antologia de poetes catalans : Un mil·leni de literatura . Riquer, Martí de, Autor; Grilli, Giuseppe, Autor; Sansone, Giuseppe E., Autor . - Barcelona : Cercle de Lectors ; Barcelona : Galàxia Guttenberg, 1997. - 4 vol.

ISBN : 978-84-226-6533-5

Antologia poètica : Vicent Andrés Estellés . Mas, Glòria, Adaptador . - Barcelona : Editorial Barcanova, 1991. - 204 p.. - (Biblioteca Didàctica de Literatura Catalana; 19) .

ISBN : 978-84-7533-637-4

Bengales en la fosca : Antologia de la poesia valenciana del segle XX . Palomero, Josep, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 1997. - 333 p.. - (Els Nostres Autors; 32) .

ISBN : 978-84-7660-299-7

El poema de la rosa als llavis . Salvat-Papasseit, Joan, Autor; Molas, Joaquim, Compilador . - Barcelona : Editorial Ariel, 1988. - 96 p.

ISBN : 978-84-344-7509-0

Poemes d'Ausiàs March : (Antologia) . Baulenas, Lluís Antón,

Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 1993. - 151 p.. - (Els Nostres Autors; 19) . ISBN : 978-84-7660-152-5

Poesia . March, Ausiàs (1400-1459), Autor; Ferraté, Joan, Adaptador . - 4 ed.. - Barcelona : Edicions 62, 1991. - 220 p.

Salvador Espriu : Poemes i narracions (Antologia) . Prats, Antoni, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2012. - 303 p.. - (Els Nostres Autors; 70) . ISBN : 978-84-9026-070-8

Somni de paper : Concurs de Poesia Jove. Alzira . Andrés, M. Carmen de, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2001. - 101 p.. - (Lletra Nova; 11) .

ISBN : 978-84-7660-656-8

Versos per a Anna . Granell, Marc, Autor . - 6ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2012. - 49 p.. - (Bromera Poesia; 31) .

Vicent Andrés Estellés : Antologia poètica . Capilla, Juli, Autor . - 3ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2013. - 204 p.. - (Els Nostres Autors; 55) .

ISBN : 978-84-9824-328-4

TEATRE

REGISTRE

Lucrecia Borja = Lucrece Borgia . Hugo, Victor, Autor; Cortés, Jesús, Adaptador . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2010. - 148 p.. - (Bromera Teatre; 47) .

M'esperaràs? . Alberola, Carles, Autor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2014. - 110 p.. - (Bromera Teatre; 54) .

ISBN : 978-84-9026-205-4

Safareig . Durà i Herrero, Carles, Autor . - València : Tabarca Llibres, 2017. - 53 p.. - (Tabarca Teatre; 07) .

ISBN : 978-84-8025-469-4

AUTORS ESTRANGERS

REGISTRE

Billie = Billie . Gavalda, Anna, Autor; Llopis Freixas, Maria, Traductor . - 2 ed.. - Barcelona : Edicions 62, 2014. - 195 p.. - (El balancí; 708) . ISBN : 978-84-297-7275-3

Els Borja = The family : La primera gran família del crim . Puzo, Mario, Autor; Gino, Carol, Colaborador . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2001. - 507 p.. - (L'Eclèctica; 79) .

ISBN : 978-84-7660-650-6

Ens veurem allà dalt = Au revoir là-haut . Lemaitre, Pierre, Autor; Pejó, Albert, Traductor . - 3ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2015. - 477 p.. - (L'Eclèctica; 238) .

ISBN : 978-84-9026-261-0

Lucrecia Borja, la filla del Papa = La figlia del papa . Fo, Dario, Autor; Salom, Enric, Traductor . - Alzira : Edicions Bromera, 2014. - 190 p.. - (L'Eclèctica; 241) . ISBN : 978-84-9026-301-3

La rebel·lió dels animals = Animal farm . Orwell, George (1903-1950), Autor; Rubió, Marc, Traductor; Dalmases, Antoni, Autor de obras adaptadas, utilizadas, continuadas etc . - 1 ed - 4 impr.. - Barcelona : Educaula62, 2020. - 250 p.. - (Educació 62; 94) .

ISBN : 978-84-15954-38-5

Els somnis de la casa de te = The Drink and Dream Teahouse . Hill, Justin, Autor; Marco Borillo, Josep, Traductor . - 1ª ed.. - Alzira : Edicions Bromera, 2002. - 390 p.. - (L'Eclèctica;

10. ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES

Durant el curs escolar 2024-2025, es podran dur a terme les següents activitats culturals, sempre que es donen les condicions econòmiques i organitzatives corresponents:

- Presentació d'un llibre per part del seu autor: pensem que aquesta activitat complementa l'aprenentatge de la llengua en contextos formals i posa l'alumnat en contacte amb diferents opcions de coneixements, la qual cosa suposa un important bagatge per a ells;
- exposicions audiovisuals, pel·lícules, concerts; si, al llarg del curs, algun organisme acadèmic o cultural organitzara alguna exposició itinerant que fóra d'interés per a l'alumnat, la sol·licitaríem per a l'EOI de Xàtiva;
- excursions a pobles de la comarca o de comarques veïnes;
- activitats culturals i lúdiques relacionades amb dates assenyalades, a través de la mediateca o del departament (Tots Sants, Nadal, Dia del Llibre..).

Podran ser eliminades o modificades si hi ha acord entre els organitzadors.